123 41/97

SCI-FI

Kč 19,90

Perry Rhodan

SABOTÉŘI NA ARKONU

9 788072 109142

NEJVĚTŠÍ A NEJSLAVNĚJŠÍ SERIÁL VŠECH DOB

KURT BRAND

Sabotéři na Arkonu

Knihovnička Perry Rhodan 123 Přeložil Jaroslav Kuťák Digitalizoval Pawwlik

Hoga se usmál. V jeho arkonidských očích se zablesklo, pak s předstíranou lhostejností naslouchal Skokanově zprávě, kterou dostal před čtvrthodinou společně s dalšími důležitými informacemi.

Hovořilo se o Imperátoru Gonozalovi VIII., o Perrym Rhodanovi a jeho mutantech, ale také o počítačovém mozku na Arkonu III, o zavražděném admirálu Thekusovi a ilegálním hnutí, které si stanovilo cíl zneškodnit mamutí arkonidský centrální počítač, kterému se říkalo Regent.

Skokan také mluvil o kordonu mutantů, který chránil Imperátora, takže bylo momentálně zcela vyloučeno na něj zaútočit.

„To by bylo zatím všechno, Hogo, " ukončil galaktický obchodník svou zprávu. „Než jsem se rozjel za tebou, stejné informace odešly Carbáovi. "

Arkonidan překvapeně zvedl hlavu. „Hypervysílačkou?" zeptal se starostlivě.

Skokan, muž s rozbrázděnou tváří, se tiše zasmál. „Přirozeně, Hogo. Vysílání nebylo ani zakódované. Zvědaví Pozemšťané si ho snad ani nevšimnou, vždyť se v něm mluví hlavně o posílání obchodních lodí a přistávacích časech. Kromě toho ta zpráva nebyla odvysílána přímo Carbáovi. Byla adresována Menthoovi na Archetzu. Ty ale přesto vypadáš nespokojeně?"

Štíhlý Hoga vstal. Byl o hlavu vyšší než Skokan. Položil mu obě ruce na ramena a zavrtěl hlavou. „Jukane, copak neznáš dějiny Sluneční říše? Zapomněl jsi snad, z jak směšně maličkého světa Pozemšťané pocházejí a že vyrostli teprve díky naší technice?

A proč tak vyrostli? Nu, Jukane, proč?"

„Hogo, to hypervysílání pro Carbáa... "

Arkonidan ho ostře přerušil.

„Jedna z mnoha hyperstanic Země se na tvé vysílání docela určitě podívá. Pozemšťané nám už mnohokrát ukázali, jak umějí pracovat. Zprávu rozpitvají, obrátí ze všech stran, proženou ji počítači a pojmou podezření. Budou ji zkoumat intenzívně, jako by přitom šlo o život."

„U všech bohů našich předků, Hogo, ty z těch Pozemšťanů děláš superbytosti!" zděšeně zvolal Jukan.

„Nedělám z nich superbytosti, ale nechci patřit k hlupákům, kteří se slepě vrhají do záhuby. Od chvíle, kdy vím, co Perry Rhodan řekl, když na planetě Kusma vyletěla do vzduchu stanice, jsem dvojnásob neklidný. "

„Co Rhodan řekl, Hogo?"

Hoga se na Skokana zamyšleně zahleděl a pak řekl: „Rhodan vyslovil větu, a ta věta začínala: Pomocníkem člověka je čas... "

Jukan se rozesmál.

Mladý Arkonidan zlostně vzhlédl. „Pravděpodobně jsi nepochopil pravý smysl těchto slov, Jukane. Nikdo ho zatím dost dobře nepochopil... Zatím jsme totiž Rhodanovi vždycky dopřáli dostatek času. Udělali jsme svůj krok teprve tehdy, když jej udělal i on. Dostali jsme se tím pádem tak daleko, že v posledních vteřinách musíme zachránit co se dá, pokud jste tím hypervysíláním už všecko nepokazili nadobro!"

Skokan, který byl dvakrát starší než Hoga, si podrbal vousatou bradu. „Já nedám na důležitý řeči. Mám rád fakta. A kromě toho se mi vůbec nelíbí ten plán na vyhození Regenta do povětří. Považuju to za sprostotu!"

„Já také, " odpověděl Hoga a nestaral se přitom o Jukanovo překvapení. „Dokonce jsem se pokoušel tu akci zastavit, ale sám jsem neprorazil. A teď mám ještě úkol nahrát podklady Sluneční rozvědce!"

„Ale beze mě!" vyhrkl Jukan.

„Ovšem na Archetzu chtějí vědět, kdo stál za podvodem na Subbu, Jukane, " přátelsky opáčil Hoga a usmál se.

Jukan sevřel v bezmocné zlosti pěsti. „Jste sprostý vyděrači!" zavrčel.

Hoga ho přeslechl. „Luklein, který tady na Trumpu už tři roky řídí lety lodí do soustavy Ghonno, je ve skutečnosti agentem Sluneční rozvědky. Odhaduji, že za tvoje informace docela dobře zaplatí. Peníze si budeš moci nechat. Rozuměli jsme si?"

Rozhovor se náhle přiostřil. Muži stáli proti sobě jako dva kohouti. Aktivita mladého Arkonidana byla překvapivá. Nenašlo se

na něm nic z obávané arkonidské ospalosti. V očích se mu třpytily jiskřičky zájmu. Věděl, že má svázané ruce, protože musel udělat, co mu přikázala Carbáova skupina, jinak by se vítězové dozvěděli, kdo je uplynulý rok oklamal, když se prokázalo, že velkolepá společnost Subbu je pouze rafinovaným podvodem.

Před sedmi měsíci, právě když se Jukan začal těšit z ukradených milionů, před ním náhle stáli dva Arkonidané a vysvětlovali mu, že je podvodník a že bude během hodiny sedět, pokud se nerozhodne pracovat pro arkonidskou rodinu Minterolů. Jukanovi nezbylo nic jiného než souhlasit. A od té chvíle nepřetržitě pracoval pro Minteroly.

Zanedlouho zjistil, že pracuje pro rozsáhlou skupinu hnutí odporu. Tato skutečnost ho děsila. Znal zákony Arkonu, které se týkaly trestů za spikleneckou, podvratnou a protistátní činnost. Nejnižším možným trestem byla podle zákona smrt! Patnáct tisíc let stará arkonidská říše neznala slitování. Když se Jukanovi otevřely oči a zjistil, do čeho to je zapleten, nebylo mu to už nic platné, ani pak ne, když byl zavražděn admirál Thekus.

Smrt slavného admirála mu velmi důrazně ukázala, že se nu ceně spojil se skupinou Arkonidanů, kteří se nezastaví před ničím, aby dospěli ke svému cíli. Proti tomu byl jeho obří podvod na skokanské planetě Archetz vysloveně ničím, přestože se také choval nezákonně.

Hoga sledoval Jukanovo váhání. Říkal si, ze se z Jukana stává nebezpečný společník. Už nebyl spolehlivý a přitom toho o nich hodně věděl. Bylo na čase, aby se nenápadně ztratil.

Ovšem nic z Hogaových rysů neprozrazovalo, jaké má úmysly.

„Kdo je vlastně ten Luklein, Hogo?" vyzvídal Jukan.

Mladý Arkonidan se překvapeně napřímil.

„Jak to myslíte?"

„No, jestli to není Ekhonidan, galaktický obchodník nebo tak podobně... "

„Odkdy pozemská rozvědka nasazuje na důležité posty Nepozemšťany, Jukane?" podrážděně odpověděl Hoga.

Jukan však prokázal duchapřítomnost. Dobře věděl, že Sluneční rozvědka používá jako agenty i Nepozemšťany, což na druhou stranu zase asi nevěděl Hoga. A Jukan nemínil své informace dávat jenom

tak. Proto raději sehrál roli rozpačitého. Vykoktal pár vět, kroutil hlavou a pak řekl: „Měl jsem dneska těžký den, Hogo. Možná proto, že jsem při mezipřistání na Arkonu III viděl bezpočet pozemských kulovitých křižníku. Při invazi by nemohlo přistávat víc lodí!"

Hoga se zašklebil. „Jenom ať! To se nám hodí! Ať si Pozemšťani hlídají toho svého Regenta!" Pak vstal a podával Skokanovi ruku na rozloučenou: „Za dvě hodiny tady budeš mít připraven materiál, který dnes večer prodáš Lukleinovi, Jukane. Takže tě uvidím za dvě hodiny tady!"

Galaktický obchodník znovu prokázal duchapřítomnost. Ničím nedal najevo, že z Hogaových slov slyšel víc, než chtěl Arkonidan vědět.

Kývl jako někdo, kdo si s vysloveným neláme hlavu a zabručel: „Dobrá. Klidně. Aspoň se zajdu najíst. Takže se uvidíme za dvě hodiny. "

Odešel, ale cítil Hogaův pohled v zádech. Musel se trochu sebrat, aby místnost neopustil poklusem. Poprvé v životě cítil v zádech horký dech smrti.

* * *

Křižník arkonidského typu připomínal loď třídy DD a v průměru měřil jenom osmdesát metrů. Před chvílí přistál na vhodném místě. Za pomoci antigravových polí se mu podařilo přistát hladce.

Jeho šedivý povrch se skvěle přizpůsobil okolí. Na vzdálenost tří kilometrů už jej nebylo pouhým okem vidět, našlo by jej jenom energetické zaměření, protože antigravová pole, která loď udržovala nad poddajnou půdou, byla velmi silná.

Ovšem nejenom tohle bylo na malém křižníku neobvyklé, protože ani prstenec v rovníkové oblasti lodi nepřipomínal loď typu DD. Muselo jít o speciální model.

Krátce po přistání opustil palubu jediný muž. Už byl očekáván, protože se těsně vedle rampy zastavil kluzák. Muž do něj nastoupil rovnou z výstupu křižníku.

Muž mlčel, kráčel mírně nahrbeně, nepatřil už k nejmladším. Němě kývl na pilota a nechal se odvézt.

Kluzák ho vysadil uprostřed rozlehlého parku. Arkonidan se ihned obrátil doprava a po několika krocích zmizel mezi stromy,

které by Pozemšťanovi připomínaly přerostlé žampiony. Arkonidan tudy nešel poprvé. Nehleděl nalevo napravo, několikrát zabočil a po několika stovkách metrů se octl před plastikovou budovou.

Vstoupil, aniž by se staral o vstupní kontrolu a dva strážní roboty za dveřmi, přikročil ke dveřím a otevřel je.

Stáli tam tři mladí muži. Dva byli očividně Ekhonidané, ten třetí Arkonidan. Zdálo se, že hosta čekali, protože se netvářili nijak zaskočeně, když za sebou ten starší zavřel dveře.

„Přišly během poslední hodiny nějaké nové zprávy o Jukanově zavraždění?" zeptal se, zatímco si sedal.

„Před několika minutami přišlo třetí, Drakonte, " řekl mladý Arkonidan. „Vděčíme za něj špiclovi, který už několik měsíců pracuje v Lukleinově firmě. Skokan Jukan byl zastřelen neznámou osobou ve chvíli, kdy chtěl proniknout do Lukleinova soukromého bytu. "

„Takže jsme to nebyli my, Mimu?"

„Jukan měl být zneškodněn ještě dnes. Hoga už k tomu všecko připravil, když dostal zprávu o Skokanově smrti. Hoga ihned vyhlásil poplach. "

Drakont přikývl. „Při příletu na tuto planetu jsem ho zaznamenal A co říkají další hlášení, Mithu?"

„První, které k nám dorazilo po Jukanově smrti, říká, že Sluneční rozvědka podezřívala Jukana ze spolupráce s Thekusovou skupinou. Pozemšťané ho už málem začali sledovat, když vtom zemřel."

„Takže neznámý nám vlastně vyhověl, Mithu?"

Mith nedokázal odpovědět hned. „Nemyslím si to, protože nevíme, kdo je pachatelem. Možná, že vrah a jeho šéfové věděli o Jukanovi víc než my!"

Drakont se zaklonil.

„Takže ty si myslíš, že by Jukan mohl být dvojím agentem, Mithu?"

Znělo to téměř zlostně.

Mith chvíli mlčel. Ještě tu byl obsah třetího hlášení: „Na Arkonu III dnes ráno vystoupil pasažér a posadil se vedle Jukana, přestože všude kolem bylo dost místa. Poté, co byl Jukan zavražděn, se naši agenti věnovali kontrole toho muže a zjistili, že to byl kurýr

Radikálů!"

Drakont tuto mimořádně poplašnou zprávu nijak nekomentoval. „Jak mohl Jukan navázal spojení s Lukleinem?" zeptal se.

Bylo jasné, že zavražděný Skokan hned po odchodu od Hogy musel navázat kontakt s agentem Pozemšťanů Joem Lukleinem.

„To zatím Hoga a jeho muži nedokázali zjistit. Situace na Trumpu ani neumožňuje žádná větší šetření, protože tam rozvědka Pozemšťanů rozpoutala nevídanou aktivitu. Říká se, že tam už zase pracují jejich mutanti. Takže Hoga a jeho muži zmizeli. "

„Nemůže Jukanova smrt znamenat akt pomsty některého z kompliců, Mithu?" zjišťoval Drakont.

„Ne! Myslím, že ne!"

Drakont se pořád ještě tvářil velmi rozčileně. Případ Jukan ho zneklidnil víc než by kdo čekal. Jukan byl coby spojka mezi jednotlivými základnami spojenců velmi důležitou osobou. Za několik měsíců práce získal značný přehled.

Neznal snad ani tolik plány, ale přesně věděl, kde leží centrála. A také musel vědět, že Sluneční rozvědka už několik týdnů dělá všecko pro to, aby zjistila, na kterou planetu se stáhl Thekusův synovec Carbá.

V místnosti na chvíli zavládlo tísnivé ticho.

„My můžeme jít, jestli tu překážíme!" řekl jeden z Ekhonidanů a sevřel obrovské dlaně do pěstí.

Drakont chladnokrevně opáčil: „Zbytečná poznámka. Proč už jste neodešli dávno?"

Tato ostrá poznámka však neseděla k Minthově konceptu. Bleskurychle se napřímil. „Zůstaňte. Drakont neví, že jste vyvinuli plán Imperátor. "

„Cože?" ostře se zeptal Drakont a nevěřícně pohlédl na Ekhonidany. „Vás něco napadlo?"

„Nejenom to, Drakonte, " řekl Mith trochu ostře a ukázal na svého druha. „Tro-lugo má strýce, který pracuje v Imperátorově paláci. Bez něj by se tento nápad nikdy nedal uskutečnit. "

Drakont se usmál. Krátce se omluvil, sáhl do kapsy a vytáhl impulzní paprskomet. Ukázal jej ostatním. „Pěkná pozemská impulzní zbraň, že?"

Ale trojice přítomných na ní nic pěkného nespatřovala.

Drakont odložil zbraň zpátky na stůl a vytáhl ploché pouzdro, na kterém byla dvě malá tlačítka: zelené a červené. „To je dálkové ovládání. Maximální vzdálenost: tisícina světelné vteřiny. "

„A ta bomba uvnitř?" zeptal se Mith.

„V okruhu tří kilometrů nenechá kámen na kameni! Tro-lugo, to ale nemusíš svému strýci říkat!"

Ekhonidan zbledl. Když šlo o strýcův život, uvědomoval si nejistotu svého plánu. Drakont dokázal být velmi tvrdý.

„Všechno má svou cenu, Tro-lugo. Gonozalovo odstranění určitě zahubí i nevinné lidi, ale na to nesmíme brát ohledy.

Tady jde o další existenci Impéria. Jde. o to, aby někdo skutečně vážený a vhodný vzal osud Impéria do rukou.

Patetické fráze neudělaly na Ekhonidana vůbec žádný dojem. „Proč chceme odstranit Imperátora Gonozala atomovou bombou? Původně bylo zamýšleno použití obyčejné výbušné nálože!"

Žluté oči staršího Arkonidana se náhle chladně zaleskly. „Protože to přikázal budoucí Imperátor říše Carbá! Stačí ti tohle vysvětlení, Tro-lugo, nebo ti musím připomenout, cos odpřisáhl, když jsi k nám přišel?"

I Mith se snažil Ekhonidana uklidnit: „Vždyť jsme přece přísahali, že obětujeme i své životy!"

„Ale strýček ne! Nepatří k nám!"

„Patří k nám!" odporoval Mith. „Patří k nám, i když to neodpřisáhl. Je ochoten sebrat Johnu Marshallovi jeho paprskomet a vyměnit mu ho za tuhle zbraň s bombou. Je to tak?"

„Je, ale... "

„Ví tvůj strýček, že John Marshall je telepat a že by mohl číst jeho myšlenky? Že se při výměně zbraně octne v ohrožení života?"

„Ví to a ví i další věci, ale... "

„No tak o co ti vlastně jde?"

„Jde mi o to, že se mu za jeho služby odvděčíme smrtí!"

„Tvůj strýc se přidal k revolucionářům, a každý revolucionář je za svou ideu ochoten zemřít!"

„Ale přece musí existovat nějaká možnost, jak mého strýčka varovat. Vždyť by se přece mohl někam skrýt nebo odcestovat nebo

tak podobně!"

Drakont zavrtěl hlavou.

„Tro-lugo, tvůj strýc nesmí být varován. Nesmíme plánovat žádné zabezpečení. Samotný akt výměny Marshallova paprskometu za tenhle bude velmi složitý a riskantní. Každá další změna nebo manipulace uvnitř paláce by vyvolala jenom další podezření a nepříjemnosti. Na Gonozala bylo už provedeno mnoho nepodařených atentátů.

Myslím, že o osudu tvého strýce si už nemusíme povídat, Tro-lugo... "

Vtom se znovu ozval Mith.

„Myslím, že bychom pro tvého strýc mohli vymyslet únikovou cestu... "

Drakont nadskočil.

„Proč slibuješ něco, co nemůžeš dodržet, Minthu? Copak nevíš, že Marshall umí číst myšlenky? Nebudeme přece riskovat víc než je nezbytně nutné!"

„Já věřím Carbáovi jako jsem předtím věřil admirálu Thekusovi. Myslím, že dostanu jeho svolení. "

Drakont najednou vypadal unaveně. Pokrčil rameny, podíval se na Ekhonidany a pokynul jim, aby opustili místnost.

Na chodbě se Minth zeptal Tro-lugy: „Jsi ochoten během půlhodiny odletět na planetu Nula, abys přednesl tu záležitost se strýcem Carbáovi?"

„Kterou lodí, Mithu?"

„Tou, kterou přiletěl Drakont. "

Ekhonidan přikývl. Druhý, jenž ještě neřekl ani slovo, se ozval. „Můžu taky letět, Mithu?"

Mith mávl rukou. Pokynul hlavou a ukázal směrem do místnosti s Drakontem. „Tady tě potřebuju víc, Haane."

Poté se rozloučili s Tro-lugou. Když odešel, Mith poznamenal: „Doufejme, že ho Carbá vyslyší. "

Haanovy myšlenky se pohybovaly po jiné dráze: „A doufejme, že se brzy dozvíme, kdo zavraždil Jukana a o čem se před smrtí bavil s agentem Lukleinem. "

„Jukanova smrt mi nejde z hlavy, Haane. Ale co můžeme dělat?

Jsme více než šest tisíc let daleko od Trumpu. Nezbývá nám než vyčkávat a doufat, že nás bohové Arkonu nenechají ve štychu. "

* * *

Hypervysílačka krátce pípla. Neskolené ucho by pípnutí přeslechlo, ale Mike Inderwood, spojový specialista pozemského vyslance Juliana Tifflora na Arkonu I, je slyšel.

Nešlo totiž o nic jiného než o zašifrované vysílání, na které už tři hodiny čekal.

Zpráva přicházela z Venuše, kde byl umístěn velký počítač.

Když dešifroval zprávu a spatřil její text, ulevil si: „U Mléčný dráhy! To je celej román! Čtyři sta osmnáct řádek!"

Naléhavé, pro šéfa, četl.

Šéfem byl Perry Rhodan.

Perry Rhodan se nacházel na palubě vlajkové lodi kdesi ve hvězdokupě Ml3. Jenom sluneční maršál Julian Tifflor, velvyslanec Země na dvoře Imperátora Gonozala VIII. na Arkonu věděl, kde se Perry Rhodan zdržuje. Inderwood přemýšlel, jestli by neměl zprávu odvysílat přímo na známou frekvenci Perryho Rhodana, protože mu to případ, že by šlo o velmi naléhavou zprávu, dovoloval.

Ovšem sotva si přečetl prvních pár řádků, celý se zpotil a automaticky navolil spojení s maršálem Tifflorem.

Malý monitor nad stolem zablikal, a pak se na něm objevila tvář Juliana Tifflora.

„Maršále, " okamžitě hlásil spojař. „Q tři!"

Q tři bylo domluveným znamením pro vyhlášení poplachu.

„Můžete mluvit, seržante!" opáčil Tifflor.

„Pane, hlášení od centrálního počítače na Venuši, naléhavě pro šéfa. Vysílání má čtyři sta osmnáct řádků. "

Zatímco Mike Inderwood hlásil příjem zprávy, uklidnil se.

„Pošlete mi to, seržante!" přikazoval vyslanec Tifflor. „Rád bych měl hned i speciální vyhodnocení vašeho počítače. Díky. "

Monitor se zamihotal, zešedl a zhasl. Inderwood se obrátil na kolegy. „Naléhavá zpráva pro šéfa. Rychle do práce, hoši!"

* * *

Zrzavý Blackard překvapeně hvízdl. Mlčky podstrčil Inderwoodovi úzký zápis. Výsledek vyhodnocení zněl - pracovní

oblast: Modrá soustava Akonanů. Pododdělení: politická spolehlivost Vládnoucí Rady.

Přestože byl maršál Julian Tifflor stále ještě zaměstnán četbou dlouhé hyperzprávy, seržant mu zavolal. „Pane, máme první předběžné vyhodnocení. Téma: Modrá soustava. Vládnoucí Rada. Budeme s nimi mít to potěšení!"

Tifflor četl z monitoru vyhodnocení. Na více než 90 procent říkalo, že Vládnoucí rada Akonu stojí na straně všech hnutí odporu proti arkonidské říši.

Oficiální neutralita Vládnoucí Rady tedy mohla trvat jenom do té doby, dokud bude Imperátor Gonozal VIII. vládnout na Arkonu.

Stupeň pravděpodobnosti: 100 procent!

To znamenalo: Vládnoucí Rada Modré soustavy by porušila všechny smlouvy s Arkonem a se Zemí, pokud by byl Imperátor Atlan svržen.

„Inderwoode, připravte tu zprávu. Nejpozději za deset minut musí být odeslána šéfovi!"

Mike Inderwood ani nezvedl hlavu od práce a odpověděl: „Pane, už se na tom pracuje. Řekl bych, že to odešleme za pár minut. Ohlásíme splnění úkolu!"

„Díky, Inderwoode. "

Tifflor pak zrušil spojení a seržant pokračoval v činnosti.

* * *

„T osm, T devět, T deset! Nejvyšší stupeň utajení. Zatraceně!" Ve stejný okamžik přišlo hlášení od Sluneční rozvědky z Arkonu III:

Vražda galaktického obchodníka Jukana objasněna. Jukan se stal obětí záměny. Mrtvý byl iniciátorem podvodu na Subbu. Pravděpodobně byl kurýrem Thekusovy skupiny. Od Jukanovy smrti se pohřešuje Hoga. Buď se vzdal plánu, anebo se odebral pod mentální ochranu Antiů.

Mike Inderwood naslouchal jen na půl ucha. Soustředil se na zprávu pro šéfa. Trochu ho to znervóznilo a proto si ulevil: „My tady asi dostáváme úplně všecky tajný zprávy světa, ale všecko jen domněnky. Naše rozvědka zatím nezjistila, kdo zabil admirála Thekuse a proč byl zabit svými vlastními lidmi. Nevíme, kam se poděl Thekusův synovec Carbá a nevíme, jak velká je Thekusova

skupina. A co se týče těch radikálů, co chtějí zničit Atlana a počítač, naše rozvědka tápe v temnotách. Ani mutanti se nedostanou do akce. A na Arkonu už asi vládne anarchie!"

Blackard mávl rukou.

„Vidíš to moc černě, Mike. Vzpomeň si jen na syna Perryho Rhodana, na toho Thomase Cardifa. Byl už dokonce Administrátorem, měl ve svých rukou všecku moc a náš šéf trčel v zajetí Antiů. A jak to nakonec dopadlo? Stejně jako on dopadnou všichni revolucionáři. Možná, že je dokonce dobře, že dojde ke střetu, aspoň se vyjasní fronty!"

Inderwood mu položil ruku na rameno a řekl: „A co myslíš, že by udělal počítačový Regent Arkonu, kdyby byl Atlan svržen? Já ti to povím! Zapomněl jsi, že hlavně kvůli Regentovi musela být utajena pozice Země ve vesmíru? Teď už ji ale zná a patrně by jednal podle stejného programu jako před nástupem Atlana k moci - pokusil by se Zemi zničit! A věř tomu, že by to se svými desetitisíci robotskými loděmi dokázal!" Čtyři muži ve spojové centrále zmlkli.

* * *

John Marshall, šéf jednotky mutantů a vynikající telepat, sbalil své podklady a strčil je do složky. Velvyslanec Země na Arkonu Julian Tifflor mu tomu přihlížel. Nad hlavami se jim vznášel modrý tabákový dým.

„Johne, kdy už konečně dostaneme nějaké příznivé zprávy?" zeptal se Tifflor.

„Tiffe, já umím číst myšlenky, ale nejsem jasnovidec... "

„Atlan se všecko dozví?"

„Všechno, i názor odborníků, že by měl být program A-1 počítačového Regenta přeprogramován. Nemyslím, že by se tomu Atlan bránil. Vy se smějete, Tiffe?"

Velvyslanec přikývl. „A právem, Johne. Při pomyšlení na naši masovou invazi na Arkonu III. Nemyslíte, že Atlan ví, oč jde?"

Vysoký maršál odpověděl: „Masová invaze našich lodí na Arkonu III je jenom preventivním opatřením. Až podám Imperátorovi hlášení, zmíním se o tom jen na okraj. Možná, že už i jeho napadlo, že je přeprogramování Regenta nutností. Nebezpečí, že by se Akonanům podařilo vniknout do Regenta pomocí strojů času,

je velmi akutní. "

„Imperátor není muž, který by neposlouchal varování, Johne. Přeji vám při rozpravě s ním mnoho úspěchů. Upřímně řečeno jsem rád, že mu jednou přinese špatné zprávy taky někdo jiný než já. Uvidíme se dnes ještě?"

„Jistě, pokud se nestane nic mimořádného, Tiffe. Ohlásím se vám, jakmile se od Atlana vrátím. "

* * *

John Marshall minul třetí robotskou kontrolu a vstoupil do sídelního paláce Imperátora Arkonu.

Jako obvykle kráčel k malé antigravové šachtě, která přestavovala nejkratší cestu k Imperátorovi Gonozalovi VIII. Telepat Marshall byl vedle Juliana Tifflora jediným, kdo směl neohlášeně vstoupit do nejvyšších pater budovy, kde se nacházely Imperátorovy soukromé komnaty. Coby šéf jednotky mutantů měl za úkol střežit Atlanovo bezpečí a chránit ho před atentátníky. Za tímto účelem byly všude v paláci i kolem rozmístěni mutanti, aby chránili ohroženého Imperátora.

Navíc byli přeprogramováni strážní roboti v paláci. Provedli to s nimi Rhodanovi specialisté a udělali to ve vší tajnosti. Žádný z Arkonidanů v paláci netušili pravý stav věcí.

John kráčel po chodbě, byl ponořen do úvah, a vtom se srazil s jedním z úředníků.

Postarší Arkonidan zamumlal omluvu.

„Opatrně!" vyhrkl Marshall, když se ho Arkonidan chytil oběma rukama a snažil se najít rovnováhu.

Úředník se ještě jednou omluvil a ustoupil o krok.

„Měl jsem si dát větší pozor, pane, " řekl zdvořile, uklonil se a tiše dodal: „Zřejmě jsem příliš intenzívně přemýšlel o své práci. "

Marshall se usmál. Totéž se týkalo i jeho osoby.

„Máte recht!" potvrdil a kráčel dál svou cestou.

Marshalla pak už nenapadlo, aby se za tím úředníkem ohlédl. Možná by mu pak bylo nápadné, jak rychle spěchá z paláce, a určitě by se mu pokusil nahlédnout do myšlenek.

John Marshall vstoupil do dalšího antigravu. Když z něj znovu vystoupil CIA chodbu, spatřil jednoho ze svých mutantů -Wuriu

Senga, muže, který uměl vidět skrz pevnou hmotu.

„Všechno v pořádku, Sengu?" zeptal se Marshall.

„Ano, Johne. "

„Přicházíš od Atlana?"

„Ano. Právě se zase jednou zlobil kvůli dvorní etiketě. Já na jeho místě bych vrchního ceremoniáře poslal někam daleko na čerstvý vzduch. Nejradši by Atlanovi předepsal i to, jak má hýbat prsty u nohou... "

„Wuriu!" usmál se Marshall. „Takhle neuvažuj, nebo se z tebe už nikdy v životě nestane Imperátor. "

Wuriu se zašklebil a naoko pohrdavě pohlédl na svého nadřízeného od hlavy až k patě. A pak...

Chytil Johna za ruku a vyhrkl: „Johne! Ve tvém paprskometu je umístěna miniaturní atomová bomba!"

„Cože?" vykřikl Marshall, ale okamžitě jednal.

Napjal své parasmysly na maximum. Pomocí telepatie se pokusil navázat spojení s myšobem Guckym. Malý Gucky měl být někde v blízkosti paláce.

Gucky, okamžitě ke mně! Nebezpečí pro nás všechny! Stanoviště...

Gucky byl v paláci.

Ihned se hlásil a ve stejné vteřině se vedle Marshalla zamihotal vzduch.

„Tadleta věcička?" zeptal se Gucky a ukázal na paprskomet.

John Marshall měl najednou nepříjemný pocit, že jde o zlomky vteřin. Slova stála čas, proto raději odpověděl telepatickou cestou.

Vezmi paprskomet! Skoč s ním někam do oblasti, kde nikdo nebydlí! Zahoď ho tam!

V tu chvíli Marshall pocítil slabé trhnutí za pouzdro zbraně.

Sengu zároveň zvolal: „Rozbuška se aktivovala!"

Ale Gucky už i s bombou teleportoval.

„Zahodil ji!" hlásil telepat Marshall, protože sledoval Guckyho cestu.

„Ale proč se nevrací?!" vyhrkl Sengu, protože Gucky by správně musel být v mžiku zpátky.

„Nemám s ním spojení, " musel přiznat Marshall. „Zastínil své

myšlenkové impulzy... "

* * *

Gucky zase jednou neuvěřitelné riskoval.

Rematerializoval ve výšce čtyř tisíc metrů nad Arkonem I a hned začal padat, ale nelámal si tím hlavu. Jako teleporter se uměl přemístit kam chtěl, i během pádu. Zatímco padal, odhadoval, kdy bomba v jeho pacce vybuchne a zároveň se díval pod sebe, jestli objeví nějaká města nebo osídlené oblasti

Žádné město nespatřil, viděl jenom jakousi silnici, ale žádná vozidla.

Takže tu bombu pustil.

A právě když se soustředil na zpětnou teleportaci, měl pocit, že dole pod sebou vidí nějaký kluzák. Ovšem jakmile se rozhlédl, už nic neobjevil.

Nikdy se nedozvěděl, že tam přece jen jeden kluzák letěl a že v něm z Imperátorova paláce prchal právě onen Arkonidan, který zrádně vyměnil Marshallovu zbraň.

Co se však Gucky dozvěděl, byl fakt, že mezi jeho zpětným skokem a výbuchem bomby neuplynula ani setina vteřiny!

Když materializoval mezi Senguem a Marshallem a vynořil se z nicoty, sto třicet kilometrů od nich vybuchla ve výšce čtyř tisíc metrů malá atomová bomba. Rozpoutané ničivé síly se zmocnily malého kluzáku. Nejdřív jej odmrštila tlaková vlna, a pak vzplanul.

Imperátorův palác se pod vlivem vzdálené detonace mírně zachvěl, ale to bylo všecko. Sirény, vyhlašující poplach, brzy ztichly.

V tu dobu už byli všichni tři mutanti v Atlanových soukromých komnatách.

„Atlane, " zapištěl Gucky, když se Arkonidan chystal promluvit. „Třikrát se zhluboka nadechni, udělej tři dřepy a nic neříkej. Myslím, že to tak bude nejlepší. "

Arkonidan na něj překvapeně pohlédl.

„Tys zase četl mé myšlenky!"

Gucky pokrčil rameny.

„Čistě náhodou, Atlane, protože si ve svým vzteku nedáváš pozor. Zlost škodí potenci... "

Ale než mu Atlan stačil cokoliv namítnout, Gucky pokračoval:

„Na tvým místě bych se odstěhoval do počítačovýho Regenta. Tam bys byl v bezpečí!"

John Marshall zalapal po dechu, když uslyšel myšobův návrh.

A když Atlan pořád ještě váhal s odpovědí, Gucky řekl: „Arkonidané, ty máš přece na rozdíl od nás extramozek. Neříká ti, že skončila doba provokací a že revolucionáři přešli do tvrdýho útoku?

Tady už nejsi v bezpečí. Spoj se přece s Regentem a nech si spočítat procenta pravděpodobnosti úspěchu. Já sám jsem zatraceně zvědavej, co ti na to Regent odpoví. "

„Gucky..., " začal Atlan, ale byl znovu přerušen.

Z reproduktorů se ozvalo: „Rhodan pro Imperátora! Rhodan pro Imperátora!"

Atlan se obrátil k interkomu. Přenos obrazu byl stabilní, objevila se Rhodanova tvář.

„Rád tě vidím živého, admirále. Je u tebe někdo?"

„Marshall, Sengu a Gucky, příteli, " odpověděl Imperátor.

„Myšob mi právě předložil návrh, který by mě smetl z trůnu, kdybych se podle něj zachoval a zveřejnil ho. "

„Smím vědět, co ti navrhl?"

Atlan v krátkosti vysvětlil, co mu Gucky poradil. Perry Rhodan pozorně naslouchal, ale z jeho neproniknutelné tváře nebylo možné vyčíst, co si asi myslí. Když Atlan skončil, Perry chvíli mlčel. Pak řekl: „Kde je Gucky?"

Myšob sklouzl z pohovky a cupital ke kameře. „Tady jsem, Perry!" zapištěl a pokoušel se dodat svému hlasu řízný vojenský tón.

Rhodan na něj pronikavě pohlédl. „Navázal jsi s námi telepatický kontakt, Gucky?"

„Perry, na to jsem při nejlepší vůli neměl čas. Kromě toho -nejsi se svou IRONDUKE od Arkonu příliš daleko?"

„Tak kdo ti dal zmocnění, aby ses stal Imperátorovým poradcem?"

Gucky však uměl odpovědět: „Můj rozum, šéfe. Koneckonců patřím k tvým nejbližším spolupracovníkům a právě u tebe jsem se naučil dělat nejdřív ze všeho vždycky to nejdůležitější. No a to jsem taky udělal. Dal jsem Atlanovi tip. Nezachoval jsem se snad správně, Perry?"

„Zachoval ses výborně! Abych se přiznal, volám proto, abych Atlanovi navrhl totéž co ty. Právě jsem vyjednával s Regentem. Mamutí počítač vehementně tvrdí, že je nezničitelný. Že ho nelze poškodit ani zevnitř, ani zvenčí. Chápe, že jeho zničení by znamenalo i tvůj pád a rozpad říše na tisíce malých státečků.

Ovšem na druhou stranu zase tvrdí, že kdyby tě revolucionáři svrhli, museli by předat moc jemu, Regentovi. "

„Strojová logika!" namítl Arkonidan. „Rhodane, já nepovažuji Carbáa za tak hloupého, že by mě zabíjel proto, aby mu pak vládl Regent. Spíš si myslím, že Carbá našel způsob, jakým lze změnit pojistnou automatiku centrálního počítače. Podle mého názoru je Carbá spojen s vědci na Akonu, pokud ne přímo s Vládnoucí Radou Modré soustavy. "

Tady mu Rhodan skočil do řeči.

„Tvůj názor je nesprávný, Atlane. Sluneční maršál Mercant nasadil na Vládnoucí Radu jednotku mutantů, aby zjistil, zda má spojení se spiklenci. Mí mutanti museli po ukončení akce přiznat, že Vládnoucí Rada Akonu zatím dodržuje všechny své závazky, ovšem je jasné, že jakmile by spiklenci převzali moc - a převzali by ji patrně s pomocí akonanské techniky - Vládnoucí Rada by se zmocnila Regenta. Abychom tomu zabránili, rád bych se přiklonil ke Guckyho názoru na věc. Atlane, přestěhuj svou vládní činnost na Arkon III do počítače. Tam bys měl zajistit přístup skupině pozemských vědců a umožnit jim, aby přeprogramovali pojistku A-l. Je nutné přesvědčit počítačového Regenta, že by se neubránil útokům akonských transmiteru a strojů času. "

„Aha!" odpověděl Atlan a v očích se mu krátce zablesklo. „Aktivita Pozemšťanů, masové přistání jejich křižníku na Arkonu III...

Jsem já vůbec ještě Imperátor? Má vůbec význam zachraňovat tuhle shnilou arkonidskou říši?"

„Atlane, na tvém místě bych tak nemluvil. Přesto ti ale dobře rozumím. Ovšem co říkáš mému návrhu? Asi za hodinu přistávám na kosmodromu vedle Regenta. Rád bych se tam s tebou setkal. "

Rhodanův hlas zněl nádherně klidně. V tu chvíli Atlan ztratil všechny deprese.

„Rozhodl jsem se, Perry. Sejdeme se na Arkonu III. Přiletím s tvými muži, kteří mě tu chrání. Příteli... Nemít tebe a tvé Pozemšťany, tak nevím, jak bych dopadl. Díky za zavolání, Perry. "

V místnosti zavládl klid, který prolomil teprve Gucky: „Atlane, na kterým křižníku poletíš na Arkon III?"

„Na MARC-8. Proč?"

„Jestli souhlasíš, rád bych tě k němu přenesl teleportací. Je to ta nejbezpečnější cesta, jakou můžeš zvolit. "

Atlan se hořce pousmál.

„To jsem to dopracoval. Musím se odplížit jako zloděj, když nechci riskovat, že mě cestou do paláce někdo zabije. O tom se mi snad ani nesnilo. "

* * *

Ekhonidan Tro-lugo odpálil atomovou minibombu ze vzdálenosti čtyř set osmnácti kilometrů.

Stál v kajutě společně s komplicem Haanem.

„Kontakt!" ohlásil Tro-lugo před chvílí a zmáčkl červené tlačítko pouzdra.

Oba muži v kajutě kluzáku, který plul ve výšce osmi tisíc metrů, sledovali obzor, za kterým musel stát Imperátorův palác. Po šedesáti čtyřech vteřinách se Haan pootočil ke svému kumpánovi a zeptal se: „Proč bomba nevybuchla hned, Tro-lugo? Proč to zdržení? Celou dobu jsem se tě na to chtěl zeptat. "

„Ještě padesát tři vteřiny, " odpověděl Tro-luga a pak řekl: „Mith mi to vysvětloval. Celé to souvisí s velikostí bomby. Záleží na spínači. Ale co? I kdyby toho Marshalla cestou k Imperátorovi někdo zdržel, o nic přece nejde! Místo paláce zůstane v zemi kráter... Už za osmnáct vteřin. "

Ve stejný okamžik se z reproduktoru palubní vysílačky ozvalo: „Sto třicet!"

„Dokázal to!" zvolal Tro-luga, když poprvé zaslechl toto hlášení. „Neletěl jsem za Carbáem marně... A můj strýc už minul stotřicetikilometrovou vzdálenost. Zrychluje! Už se mu nemůže nic stát! Jak dlouho ještě?"

„Čtyři vteřiny. "

Tro-lugo tam stál bez hnutí.

Čtyři vteřiny se proměnily v nekonečno.

„Vy bozi Arkonu..., " vykřikl Tro-lugo a pouzdro s dálkovým ovládáním mu vyklouzlo z ruky.

V dáli se nad obzorem rozzářilo maličké slunce.

„Haane, zavolej mu! Okamžitě mu zavolej!" křičel Tro-lugo.

Haanem to trhlo. Tro-lugovi patrně přeskočilo. Teď přece nemohli nikam vysílat! Zaměřovače by je hned odhalily.

„Komu mám zavolat? Komu, Tro-lugo?"

Odpověď ho šokovala.

„Nikomu, Haane. Nemá to smysl. Můj strýc neměl šanci z toho pekla uniknout, " hlesl a padl do křesla vedle Haana.

„Cože? Ty si myslíš, že jeho kluzák explodoval? Ty si myslíš, že palác stojí dál? U všech bohů, co mi to tady chceš namluvit, Tro-lugo?"

Haan popadl přítele za ramena a zatřepal s ním..

Tro-lugo se nebránil. Sklonil hlavu a tiše řekl: „Záblesk stál příliš vysoko na obloze. Pusť mě. "

„Tobě snad přeskočilo. Tvoje láska k tomu tvýmu strejdovi je prostě přehnaná! Co myslíš, že se stane, až se Carbá dozví, žes nás chtěl zradit? Vždyť jsi byl na planetě Nula!"

„Planeta Nula..., " hořce se zasmál Tro-lugo. „Jo, jasně, byl jsem na Nule. Kdybych tam doletěl o hodinu později, našel bych už jen prázdný hlavní stan. Svět Nula se už nachází na jiné planetě, kterou neznám. Máš konečně klid, Haane?"

Jeho druh prudce opáčil: „Muž, který byl ochoten zradit, mě neuklidní. Podívej se sem, Tro-lugo!"

Když Tro-lugo zvedl hlavu, díval se do ústí hlavně Haanovy termozbraně.

„Aha. Takhle to vypadá. Myslím, že by pro tebe nebylo těžké mě zabít?"

Haan o tom ještě uvažoval, když vtom jeho vysílačka zachytila volání: „Okamžitě se otočte a přistaňte na pozici ER-55. Nepokoušejte se uniknout. Naše zbraně míří na váš kluzák!"

Hannovi ruka se zbraní klesla. Podíval se z okna ven a spatřil policejní loď.

Najednou už byli zase spojenci a ne nepřátelé. Policejní výzva

představovala patrně jenom rutinní kontrolu, ale jakmile by roboti našli na palubě něco závadného, bylo by zle.

Haan přepnul na ruční řízení a poslechl výzvu. Zatímco zvolna klesali a šli na přistání, Tro-lugo se zeptal: „A co s tímhle?" Ukázal na ovladač bomby.

„Můžeme to maximálně schovat a doufat, že naši loď nebudou extra zvlášť prohledávat. Zničit to nemůžeme. Policejní loď nás má určitě v zaměřovačích paprscích. Jakmile by zaměřili cizí energii, mohli by pojmout podezření. Já bych se z toho ale rád vyvlík. "

„Hm..., " zamyšleně opáčil Tro-lugo a díval se na krabičku se dvěma tlačítky. „Haane, " zašeptal pak tiše, „Roboti v policejní lodi už dávno naměřili cizí energii. Tady! Vidíš ten třpyt barev? Zelená a červená? Vysílačka pořád ještě září! Už ji nikam neschováme. Policie nás dostala!"

„Dej to sem!" hrubě požadoval Haan a vytrhl Tro-lugovi plastikový kryt z ruky. Podíval se na něj a zaklel.

„No jo!" konstatoval suše. „Ale než mě Gonozalova policie dostane, ukončím to. Teď nic neztratím!"

Odhodil speciální vysílačku do kouta. Zároveň se loď zachvěla.

Přistáli.

* * *

Prosklením viděli přilétat robotskou policii. Napravo přistála policejní loď, která je vyzvala k přistání. Výstup se rozskočil a pak z něj vyplulo pět robotů. Za pár vteřin měli kluzák v obklíčení.

„Vyjděte ven!" požadoval kovově chladný hlas.

Tro-lugo zbledl jako stěna. O něco později vstal i Haan. Tvář měl staženou křečí. Následoval svého druha.

Na oba Ekhonidany číhal už tucet robotů. Tro-lugo čekal, že roboti proti nim vypálí hypnotický paprsek. Ale nic takového se nestalo. Roboti byli naprogramovaní k zabíjení pouze ve zvláštních případech.

Ovšem přesně ve chvíli, kdy si to Tro-lugo uvědomil, ucítil ránu v zádech a pak se skácel k zemi.

Bylo po všem.

Jeho náhlou smrt paprskem termozbraně robotští policisté vyhodnotili jako mimořádný případ. Jejich počítačové mozky

zaregistrovaly smrt Ekhonidana Tro-lugy. Počítačové centrum jim přikázalo střílet z hypnozbraně, nastavené na maximum. Ovšem žádný z robotů nevystřelil. Takzvaná blesková zábrana, vyvolaná optikou robota, ochromila jejich zbraně.

Nebylo tam totiž nic, co by mohli zneškodnit.

Haan se zastřelil ihned poté, co zabil svého druha. Ve svých posledních myšlenkách proklínal Imperátora Gonozala VIII.

Roboti pak o něco později našli na palubě lodi mrtvých mužů plastikovou krabičku, jejíž vyhodnocení bylo dílem okamžiku. O hodinu později policejní centrála Arkonu I litovala, že oba Ekhonidané jsou mrtvi a že už nemohou vypovídat.

* * *

Sluneční maršál Allan D. Mercant, šéf sluneční rozvědky, seděl u stolu proti Reginaldu Bullovi, který právě rozzlobeně křičel: „Já tu robotí policii na Arkonu I prostě nechápu! Proč ty dva Ekhonidany hned neochromila slabou dávkou z hypnozbraně! Teď mohli žít!"

„Protože arkonská říše není impériem banditů, pane. Je to stát, ve kterém je každému dopřána nejvyšší míra osobní svobody!" vysvětloval Mercant.

„Vždyť je to nesmysl, Mercante!" zuřil Bully. „Představte si, že by u nás na Zemi někdo svrhl soukromou atomovou bombu, aby se zbavil svýho soka..."

„... ani my nejsme policejní stát!" ujišťoval ho Mercant.

„Ale bomby ti ospalci vrhat umějí!" stěžoval si Bully.

„Nesvrhli ji Arkonidané, ale Ekhonidané, pane!" odporoval šéf rozvědky. „Thekusův následník Carbá patří mezi nové Arkonidany, kteří nepodlehli letargii a degeneraci. Pane Bulle, tato událost nám potvrzuje, že nejsme schopni uchránit Atlana. Podle mne to dokáže pouze a jenom Regent. "

„Takže vy už nevěříte na teorii, že za spiklenci v arkonidský soustavě stojí Modrá soustava Akonanů?"

Sluneční maršál chvíli váhal s odpovědí.

„Nemáme žádný jasný důkaz. Ale víme, že Akonané netouží po zničení arkonidské říše. V první řadě chtějí zničit naši Sluneční soustavu a Zemi, která je pokořila! Přes svržení Imperátora Arkonu dospějí ke svému cíli snáze!"

„Jo, tak přesně tohle byste asi měl říct Atlanovi, Mercante. "

„Já mu to nemusím říkat, on to ví. Důležité je nyní zjistit, na které planetě se schovává Carbá. Naši mutanti v tomto ohledu zatím zcela zklamali, ale já se domnívám, že se tak stalo vinou mutantů, kteří nyní mají ruce ve hře. To je další nepřímý důkaz mého tvrzení. Jen oni umějí vyřadit naše mutanty. "

Bully na něj zamyšleně pohlédl. „Mercante, my dva už celou dobu hovoříme o Thekusově skupině, ale Radikály nezmiňujeme. Odkud víte, že nepodařený atomový atentát provedli Carbáovi muži a ne Radikálové, jejichž cílem exploze Regenta?"

„Radikálové jsou podle mého názoru žvanilové, pomatenci, naivové a neškodní ve srovnání s ilegální organizací, kterou řídí Carbá. Carbá je totiž schopen vybudovat novou infrastrukturu státu, kdyby svrhl tu starou. Je chytrý, umí realisticky uvažovat a já prostě věřím, že si umí vybrat schopné spolupracovníky. "

„Mercante, jen málokdy jsem vám naslouchal tak nerad jako teď. Šéf zná váš názor?"

„Jistě, a sdílí jej. Je přesvědčen, že Carbá nechal svého strýce Thekuse odstranit proto, že Thekus nechtěl spolupracovat s Ekhonidany, Antii a Akonany. Thekus byl především arkonidský patriot. Musel brzy poznat, jaké nebezpečí hrozí. Pokud souhlasí informace, které se nám donesly, mezi Thekusem a jeho synovcem musely existovat značné rozpory. Ti dva se stále hádali... "

„A co si myslíte o planetě, na které jsme museli zničit stanici, která aktivovala extramozek? Podařilo se ho Carbáovi získat nebo ne?"

„Na to se mě neptejte, pane Bulle. Kdo ví, co se tam stalo... "

Dál se nedostal. Velká hyperstanice vyhlásila poplach, na monitoru se objevila Rhodanova tvář a sám šéf pak svým přátelům oznámil neuvěřitelnou novinu.

* * *

Joemu Lukleinovi bylo třicet dva let a už tři roky vlastnil malou flotilu nákladních lodí. Ovšem ve skutečnosti pracoval jako agent Sluneční rozvědky. Lodě, které byly pod jeho jménem zapsány do arkonidského obchodního rejstříku, patřily Sluneční obchodní flotile.

Joe doma právě naslouchal nejnovějším zprávám, když se ozvala

rána.

Vstal, přistoupil ke stěně a zapnul skrytou hypervysílačku, ze které se ihned linula rytmická hudba.

Měl nejistý pocit, že mu hrozí nebezpečí, a proto znervózněl. Rychle vstal, přistoupil k regálu a vyndal novou knihu. Měla nic neříkající titul.

Strana 1945, tam byl kód pro dnešek, zítřek a další den. Heslo znělo: okamžitě.

Joe vrátil knihu do regálu, ustoupil o krok doprava a zastavil se před malým dešifrovacím strojem. Napsal slova okamžitě a hudba a čekal na výsledek.

Po tajné hyperfrekvenci Sluneční rozvědky nadále přicházela tichá taneční hudba, když se na monitoru náhle objevila očekávaná zpráva.

„Óóóó..., " ulevil si Joe. V tu chvíli mu totiž bylo prozrazeno tajemství Sluneční rozvědky:

Hoga se nachází na planetě Trump. Domníváme se, že je to ve vesničce Gilkar nedaleko města Renl. Žije tam sto osmnáct lidí. Jednotka mutantů nemůže zakročit, protože se všichni mutanti nacházejí v akci. Výsledek je nejasný. Pozor na případnou přítomnost Antiů. Hogu musíme dostat nezraněného. Důležitý muž pro kontakt se skupinou kolem Thekuse. Okamžitě do akce. Pozor, akce je životu nebezpečná. Konec.

Joe Luklein seděl v křesle jako přikován.

Ztěžka dýchal, připadal si jako zmlácený. Když už Sluneční rozvědka informuje svého agenta, že jde o život, pak to bude pravda.

Joe Luklein vstal.

Musel na tu zprávu pořád myslet. Antiové... životu nebezpečné...

Zastavil se před nenápadnou skříňkou a otevřel ji. Za zadní stěnou měla dutý prostor a v něm celý arzenál zbraní. Byl tam i kolt osmatřicítka na plastikové projektily. Jedině ty dokázaly prolomit individuální ochranné štíty Antiů.

* * *

O hodinu později přišel do své loděnice. Nebylo na něm vidět, co všechno si nese na těle - čtyři paprskomety, minivysílačku a starý kolt. Klidně prošel předpokojem, usmál se na sekretářky a chtěl vejít

do své kanceláře, když vtom promluvila kráska jménem Mergy.

„Joe, před pár minutami jsme dostali hlášení z planety Xygt, soustava Orion. Dopravce Dress z Alkeru se nás ptá, jestli můžeme převzít náklad kožešin. Osm tisíc tun. Podle skupiny C. "

Zase jednou precizní práce Sluneční rozvědky. Joe Luklein si zahrál na zamyšleného šéfa.

„Náklad podle tarifu C? Osm tisíc tun? To není moc. Hm... Kterou loď použijeme? Už jste se podívala, která by byla volná?"

Krásná sekretářka přikývla. „Zeptala jsem se u dispečera. Ghonno-3 stojí na planetě Mers, šest světelných let od Xygtu. Třicet procent nákladního prostoru je k dispozici. "

„Tak ať převezmou zakázku. Spojte se s nimi... Obvyklé podmínky. No, vždyť vy víte. Spoléhám na vás, Mergy... "

Zavřel za sebou dveře kanceláře.

Joe Luklein byl ve svém podniku jediným Pozemšťanem. Všichni úředníci pocházeli z Trumpu. Jejich národ nevzešel přímo z Arkonidanů, ale z aktivních Ekhonidanů, kteří planetu Trump kolonizovali před třemi tisíci lety.

V telekomu se ozval Trumper Offre.

„Poslouchejte, " začal Luklein, „rozmyslel jsem si to. Možná, že zítra objednám nebo dokonce koupím novou loď. Rozšiřte své marketingové výzkumy na soustavu Menthi. Dejte přitom pozor, aby nákladní kapacita nové lodi byla o sto osmdesát tun větší než u Ghonno-tři. Kdy s tím budete hotov, Of-fre?"

„Pozítří. "

„To stačí. Pak mi podejte zprávu, Offre. Díky!"

Luklein vypnul spojení a zahleděl se na prázdný monitor.

Patří Offre ke druhé straně? Před nedávném dostal varování z hlavního stanu Sluneční rozvědky, že má mezi svými zaměstnanci špicla. Od první chvíle podezříval Offreho. Offre byl totiž v jeho kanceláři před pár dny, když mu volal Skokan jménem Jukan a prosil o rychlé vyslechnutí. Pak byl Jukan nalezen zastřelený.

„Tím se nyní nemohu zabývat, " odvětil Luklein, vstal a vykročil ke dveřím.

V předpokoji oznámil sekretářkám: „Necítím se dobře. Dnes už se nejspíš asi nevrátím. Nechci být vyrušován. Uvidíme se zítra. "

Když pak o deset minut později jakýsi muž opouštěl byt Joeho Lukleina, neměl dotyčný s Pozemšťanem vůbec nic společného. Na ulici vyšel mírně shrbený Skokan a ztratil se v proudu chodců.

Teprve když si byl naprosto jist, že není sledován, zastavil taxík a nechal se odvézt do přístavu. Během jízdy konečně zapnul speciální minikom a odeslal signál.

Sluneční rozvědka tím byla informována, že se akce Joeho Lukleina rozběhla.

* * *

Na ploše deseti tisíc čtverečních kilometrů se táhlo největší počítačové zařízení Galaxie. Arkonští vědci postavili tohoto giganta před tisíci lety pro případ, že by jejich civilizace někdy zdegenerovala.

Perry Rhodan a Imperátor Gonozal VIII. stáli před telekomem IRONDUKE. Vysílačka odvysílala signál pro mamutí počítač, aby navázala spojení.

Koordinátor se okamžitě ohlásil.

Rozpoznal Imperátorův signál a hovořil tudíž jenom s ním.

Napravo od Arkonidana seděl Rhodan. Byli v kajutě sami. Perry Rhodan vyzval své návštěvníky, aby je nechali o samotě. Když se ho Arkonidan později zeptal na důvod takového rozhodnutí, Administrátor neznal uspokojivou odpověď.

„Nevím, Atlane, proč jsem je poslal pryč. Nevím ani, proč mám už několik hodin nepříjemný pocit. Možná je to tím, že se tvá pozice hodinu za hodinou zhoršuje a vývoj arkonské říše se nezadržitelně blíží ke katastrofě. "

„Čímž by došlo i na tvou Sluneční říši, že, barbare?"

Bylo to tak. Kdyby byl Atlan svržen, dostala by se Sluneční" říše do ohrožení, protože by padly všechny závazky a staré smlouvy. Perry na Allanovu otázku ani nemusel odpovídat.

Atlan pak promluvil s počítačovým mozkem své říše.

Regent ostře namítl: „Kontrola bezpečnostní pojistky prokázala, že není důvodu ji měnit!"

Atlan s Rhodanem na sebe významně pohlédli. Perry vstal a postavil se tak, aby také mohl mluvit s Regentem.

„Koordinátore, před třemi lety počítačová pojistka A-1

nezabránila vniknutí Akonanů do vyhodnocovacího sálu. To jednoznačně prokazuje, že A-1 je nedostačující."

Systém chladně namítl: „Došlo k samoprogramování na základě nedostatku v programu. Proniknutí Akonanů bylo vyhodnoceno. Změna A-1 už není nutná!"

„Koordinátore, my Pozemšťané máme podklady o arkonském časovém přeměnovači! Připomínám událost z doby před třemi roky, kdy byl Arkon III přesazen o patnáct tisíc let zpět, a kdy tvá závada ochromila všechny nejdůležitější funkce. Abychom znemožnili opakování takové situace, je nutno modernizovat pojistku A-1!"

„Ani Imperátoru Gonozalovi VIII. není dovoleno vstupovat do místnosti, kde je uložena A-l. Nemohu překročit zákon číslo osmnáct, který stanovili mí stvořitelé!"

Rhodan s Atlanem zadrželi dech. Nevzpomínali si na žádný zákon číslo 18. Dosud se vždycky domnívali, že obří soustava může v extrémních případech svolit k návštěvě všech svých prostor. "

„Koordinátore, " ozval se nyní Atlan. „Jak zní ten zákon?"

Počítač bez zaváhání odvětil: „Bezpečnostní pojistka A-l je naprosto pro všechny nepřístupná. "

Slova se znovu ujal Rhodan. „Má A-l zbraně?"

„Otázka je nelogická, Rhodane. A-l je nepřístupná, proto není nutno ji vyzbrojovat. "

Atlan s Rhodanem už příliš často promlouvali s Regentem, než aby se na něj nyní mohli zlobit. Rhodan se přísně zeptal: „Koordinátore, musím ještě jednou připomínat akonský časoměnič? Ptám se s Imperátorovým svolením: je bezpečnostní pojistka A-l funkční i vůči vlivům časoměniče?"

Atlan ihned potvrdil: „Otázka povolena. "

Soustava odpověděla: „A-l leží za separátním energetickým štítem. "

Atlan a Rhodan byli šokováni. Tohle mělo být všechno, co počítač dokázal říct? To snad ne!

Atlan se několikrát zhluboka nadechl, a pak položil svou otázku: „Koordinátore, chci vědět, jestli je A-l svým štítem chráněna před vlivem časoměniče?"

„Odpověď na tuto otázku je vložena ve skutečnosti, že A-l leží

pod separátním energetickým štítem!"

Muži pochopili, že nemá cenu se dál ptát. Otázky se točily v kruhu.

Počítač nehodlal inovovat svou nejdůležitější pojistku a bránil dokonce i Atlanovi v přístupu k ní.

Rhodan vypnul spojení.

„Co teď, Perry?" zeptal se Atlan. „Všechno jsi připravil, přijel jsi sem s velkou flotilou a armádou vědců, abys uchránil centrální počítač před zneužitím nebo zničením, a narazil jsi na paragraf osmnáct, o kterém jsme předtím neměli ani tušení. "

„Nedá se nic dělat, příteli. Jak jsme přišli, tak odejdeme. Doufám jen, že se nepotvrdí moje obavy a že jednoho dne nebudeme muset bojovat s přeprogramovaným a vůči nám nepřátelsky naladěným centrálním počítačem. "

„To tě ten počítač tak zneklidňuje?"

„Ano!"

„Myslíš, že by se mohl obrátit proti mně? Jak dlouho chováš tuhle myšlenku?"

Rhodan se opřel. „Vyděsila mě ta Regentova zdánlivá nelogičnost, Atlane. Vyvolali jsme ji nevědomky. Vím teď, že jsme udělali nějakou chybu, protože nám Regent začal nedůvěřovat. Měli jsme si uvědomit, že A-1 je jeho největší tabu! Atlane, kdo se pokusí změnit bezpečnostní pojistku A-1, nebo kdo na to jen pomyslí, musí být podle Regentovy logiky nepřítelem arkonidské říše!"

„Tak proč se mě Regent rovnou nepokusil zneškodnit, Perry?" vzrušeně se zeptal Atlan a jeho arkonidské oči se rozzářily.

„Stupeň nedůvěry zřejmě nedosáhl určité hranice, která by byla určující pro takovou reakci. Naší chybou bylo, že jsme to byli my, kdo přišel s návrhem modernizace A-1, Atlane, a že jsme nenechali na Regentovi samotném, aby ho napadlo, že musí být modernizován! Škoda, že jsme neznali zákon číslo osmnáct!"

Atlan vstal a začal přecházet po místnosti. Pak se před Rhodanem náhle zarazil.

„Myslím, že člověk musí být Arkonidan, aby mu nepřeskočilo z myšlenky, že počítač je schopen svrhnout vládnoucího Imperátora. "

„Arkonidané ho postavili. Víš, Atlane, někdy si říkám, že když to

dělali, byli snad ještě nemocnější a zdegenerovanější než nyní. Ten počítač je nádorem své civilizace. Ani bych se nedivil, kdyby v něm bylo zabudováno něco, co by mu opět řeklo, že musí převzít absolutní moc a znovu se stát Regentem Imperátorem!"

Atlan se smutně pousmál. „Perry, ty máš fakticky velmi taktní styl jak mi ukázat, že jsem jenom loutkou počítače. Že jsem nula! Imperátor bez pravomocí, Imperátor, který může být kdykoliv zbaven moci! Panebože, jeho stavitelé museli být vskutku velmi nedůvěřiví! Má vůbec význam starat se o takový národ? Hnout pro něj prstem?"

Rhodan ledabyle opáčil: „Bytost z planety Poutník nám zcela jistě nedala buněčné aktivátory proto, abychom v určité fázi vývoje všecko vzdali!"

Atlan si mimoděk sáhl na hruď, kde měl pod košilí schován zázračný aktivátor, kterému vděčil za to, že žil už déle než deset tisíc let. „Barbare, vyměním jednoho Pozemšťana za tisíc Arkonidanů a zanedlouho nám bude patřit celá Galaxie!"

„Ona nám bude patřit i tak, " opáčil Rhodan.

Vtom je přerušily signály palubního rozhlasu a následující hlášení: „Pane, poplach počítačového Regenta! Přepínám!"

Oběma muži to trhlo. Netušili co se stalo, ale počítali už i s tím nejhorším, protože podmínky k tomu byly dány.

Monitor se rozzářil.

* * *

Regent volal o pomoc!

V A-1 se objevili cizinci!

„... zákon osmnáct se ruší! Dvaceti osobám je povoleno vstoupit do A-1! V A-1 se nachází šest cizinců. Podařilo se jim proniknout energetickým štítem. Bezpečnostní pojistka A-1 v ohrožení!"

„Jdeme, " řekl klidně Rhodan a vstal. Zapojil svou vysílačku. „Tady Rhodan! Marshalle, jdete se svými lidmi do akce. Místo setkání: vstup do Regenta!

Speciálnímu počítačovému týmu! Okamžitě do akce!

Profesore Cranku, slyšíte mě?"

„Ano, tady Crank, pane. Slyším vás. "

„Vyberte deset vědců. Potřebuji však muže, kteří umějí i

bojovat."

„Rozumím, pane!"

„Marshalle?"

„Ano, pane?"

„Vezmete s sebou sedm mutantů, víc ne. Jde o všechno! Rozuměl jste?"

„Rozuměl, pane!"

* * *

5 342 světelných let od Arkonu, na planetě Trump, dospěl Joe Luklein k osadě jménem Gilkar, ve které se měli údajně skrývat Carbáovi nejdůležitější muži.

Luklein opakovaně požadoval k ruce mutanty, ale byl opakovaně odmítán, protože mutantů bylo zapotřebí jinde, především k ochraně samotného Imperátora Arkonu.

Joe Luklein se tedy dopravil k osadě sám, i když v masce, ve které by ho nepoznala vlastní máma. Seděl v restauraci, zamyšleně míchal šálek zdejší kávy, které tu říkali Assul, ale zároveň sledoval okolí.

Gilkar bylo malé místo, časem se tu však usídlili arkonští boháči, aby tu prožívali klidné dny odpočinku. Jenom čtyři domky na kraji osady prozrazovaly, že to kdysi bývala osada chudých.

Joe Luklein ani nezvedl hlavu, když se k jeho stolu bez pozdravu posadil nějaký muž.

Najednou ale měl pocit, že je obklíčen ze všech stran. Loket mu sklouzl po hraně stolu a tu kávu vylil. Trochu potřísnila oděv cizince, který si přisedl. Joe se mu za to ihned omluvil a postavil šálek.

„Zůstávají po tomhle nápoji skvrny?"

„Jistěže po Assulu zůstávají skvrny, pane! Nemůžete dávat pozor?" vyjel na něj cizinec.

„Ani jsem si neuvědomil, že tady nesedím sám. Přeslechl jsem váš pozdrav, pane?"

Tomu muži bylo mezi čtyřiceti a padesáti lety. Zlostně sykl: „Nemůžete mluvit zřetelněji? Nějak vám nerozumím!"

Luklein se uměl ovládat a proto zůstal přátelský, když řekl: „Já nemluvím arkonidský, pane, ale mohl byste mi říct, kde tady najdu Gilkara Louna Tatanoona? Slavného lékaře, který studoval mezi

Arasy?"

Loun Tatanoon nebyla vymyšlená postava. Luklein si o tomhle městě a jeho obyvatelích něco zjistil.

„Já jsem Tatanoon!" nadurděně opáčil podrážděný spolustolovník.

Luklein si nyní dovolil otevřeně projevit úžas. S tak rychlým sledem věcí nepočítal. Honem si musel vzpomínat na své znalosti z medicíny, aby nevypadal hloupě.

„To je výborné!" rozzářil se a ihned začal rukávem otírat desku stolu, přičemž opět zavadil o šálek a vylil z něj Tatanoonovi obsah do klína.

S výsledkem akce byl Joe Luklein víc než spokojen. Nedal to však na sobě najevo - naopak - vypadal zničeně a zklamaně, volal za odcházejícím Lounem Tatanoonem, až s ním člověk musel mít soucit.

Koutkem oka si všiml dvou mužů, kteří se za ním zvedli od stolu, cosi pošeptali třetímu muži a pak zmizeli.

Zkušenost Lukleinovi prozradila, že ti tři ho sledovali. Zůstal jenom jeden. A zároveň si vzpomněl na varování pozemské rozvědky, že tohle je životu nebezpečná akce!

Najednou nad ním stál majitel lokálu. Luklein hrál svou roli výtečně. Podle slangu musel patřit mezi muže, kteří se cítili doma na palubě kterékoliv vesmírné lodi, ale na pevnině působili poněkud bezradně.

„Však já tu škodu uhradím, " řekl zkormouceně. „Já toho slavného doktora nechtěl urazit. Vždyť jsem ho chtěl poznat. Vzal jsem si na to od Pitzo-Pita extra tři dny dovolené!"

Tento údaj mohl být klidně zkontrolován. Souhlasil do puntíku.

„Tatanoon tě nemíní přijmout. Jako náhradu škody za ušpiněné šaty požaduje stovku... "

„Stovku?" zalapal po dechu Luklein.

„Jo!" dodal hostinský, vytrhl mu bankovku z ruky a doporučil: „Vypadni odtud, mizernej malej Skokane! Tady pro tebe není místo!"

Líp než touhle scénou nemohl Lukleinovi posloužit. Agent vstal a loudal se z podniku ven. Teprve za první zatáčkou se zastavil a

vyslal pomocí minikomu signál o délce 2, 8 vteřiny.

Poslal jej osmkrát.

Joe Luklein byl v akci už osm hodin.

Nyní stál blízko cíle, pokud podezření Sluneční rozvědky souhlasilo a Hoga se zdržoval v jednom z těch luxusních bungalovů.

* * *

Sto metrů před zábranovou linií, tvořenou energetickým ochranným štítem, zastavila čtyři vozidla Pozemšťanů se sedmnácti osobami a jedním myšobem. Posádky čekaly na šéfa a na Imperátora Gonozala VIII.

Obrovský centrální počítač byl ochoten přijmout celkem dvacet osob. Dovolil jim vstup do prostor, které od dokončení Regenta už žádná organická bytost nenavštívila.

„Támhle jsou!" zvedl profesor Crank ruku a ukázal před sebe.

Ani ne o minutu později Rhodan s Atlanem a sedmnácti vysoce kvalifikovanými specialisty vstupovali do útrob centrálního počítače.

Byli přijati v rozlehlém sále. Nikdo nepromluvil.

Chvíli čekali, a teprve pak se ozval kovový hlas počítače, který stanovil, jaké místo v hale má dvacet přijatých osob zaujmout. Když se tam zastavili, hlas řekl: „Další instrukce následují. Konec!"

Jakmile skončil, promluvil Rhodan: „Koordinátorovy instrukce musíme za každou cenu poslouchat. Smíme jim odporovat pouze v případě přímého ohrožení života!"

Vtom podlaha pod jejich nohama uhnula do strany. Byli zachyceni silným antigravovým polem a rychle padali do hlubiny.

„Atlane, tys o téhle šachtě věděl?" překvapeně se zeptal Rhodan.

„Jsem na tom stejně jako ty, Perry!"

To bylo všechno.

Kolem nich vládla neprostupná temnota. Stěny šachty nebyly vybaveny světelnými zdroji.

Pomalu, nikoliv však bolestně začínali brzdit. Pak se nohama dotkli podlahy. Ve stejnou chvíli se ve stěnách rozsvítilo. Před očima měli tunel, který se ztrácel v dálce.

„V uzavřené formaci vstupte do tunelu. Nepřekračujte hranici, označenou červenou linií. Konec!"

To byl zase ten drsný hlas počítače.

Tunel měl v průměru třicet metrů, a byl dokonale kulatý, až na třímetrovou rovnou podlahu.

Daleko před nimi jasně svítilo červené světlo. Rhodan stál se svými lidmi v tunelu a čekal.

Dostali se do dalšího antigravu, tentokrát vodorovného. Jakmile byli uvnitř, osvětlení tunelu zhaslo. Zase se octli ve tmě.

„ Osmadvacet odboček, Perry!" tiše oznamoval Atlan.

Ten však na to nemohl nic říct, protože se znovu ozval počítač: „Vyjděte na chodbu, jejíž energetické pole září modře. Pokus použít jinou chodbu skončí smrtí. Konec... "

„Stop!" zvolal Rhodan, než mohl počítač vyslovit poslední slabiku. „Kdo jsou cizinci, kteří sem vnikli, Koordinátore?"

„Jsou to cizinci, Rhodane. Jiná informace není možná. Konec. "

Administrátor s Imperátorem se na sebe pouze podívali. Rozuměli si beze slov. Oba věřili s téměř stoprocentní jistotou, že na konci cesty narazí na Akonany.

Jeden z mihotavých energetických štítů před osmadvaceti chodbami se namodrale rozzářil. Nikoho ani nenapadlo vstoupit do jiné chodby, nicméně i před modrým štítem se osmnáct Rhodanových druhů raději zastavilo.

Kovový hlas řekl: „Tento modrý ochranný štít je nastaven na vaše tělesné frekvence a tudíž pro vás není nebezpečný. Konec!"

„No vida, " poznamenal Rhodan. „Konstruktéři nezapomněli na žádný trik!"

Vstoupili a jakmile prošli štítem, vznášeli se v prostorné nicotě, slabě osvětlené rozptýleným světlem. Až kdesi v dáli bylo vidět cosi zhmotnělého.

Rhodan se rozhlížel.

Ve zdánlivě nekonečné výšce se klenul strop či kopule grandiózní koule, ve které se nyní vznášeli.

Kamkoli se podívali, všude bylo prázdno a jen difúzní světlo. Pouze přesně před nimi se v dálce ve středu obří koule vznášelo malé kulovité těleso.

Rhodan si vzpomněl na Atlanova slova: Konstruktéři nezapomněli na žádný trik!

Venku napočítali osmadvacet vstupů, to znamenalo, že uvnitř

Regenta muselo být osmadvacet podobných centrál jako tahle. Navíc zjišťovali, že ta zařízení jsou ve větší hloubce, než si dosud mysleli.

„Navázat tělesný kontakt! Odvedení do A-1 proběhne za dvacet vteřin!"

Devatenáct mužů a jeden myšob se chytili za ruce. Z dálky se k nim blížila koule. Během několika vteřin byla tak velká, že už neviděli její rozměry, ale jenom šedivý povrch. Těsně před nimi se vyklopil vstup a umožňoval jim cestu dovnitř do centrály.

„A-1, " zazněl tichý hlas, tak tichý, že mu Rhodan se svými druhy sotva rozuměl.

Měli opět pevnou půdu pod nohama. Nacházeli se v protáhlé místnosti. Obě stěny byly zaplněné nejrůznějšími ovládacími panely. Před nimi stáli po obou stranách pracovní roboti a nehýbali se.

Dr. Valley se rozhlédl a řekl: „Asi jsme ve velínu, pane. "

„Myslel jsem si to!" odpověděl Rhodan a dodal: „Sengu!"

„Ano, pane?" zeptal se mutant, který uměl vidět skrz pevnou hmotu.

„Kde jsou ti cizinci?"

„V jakési strojovně, pane! Viděl jsem osm vetřelců. Montovali tam nějaké přístroje, ale nemohu říct, k čemu mají sloužit. Takové přístroje jsem v životě neviděl!"

„Mají rozmístěné nějaké stráže, Sengu? Roboty?"

„Ne, pane! Vypadá to, že se cítí naprosto bezpečně. Nikdo z těch osmi se neohlížel. "

Sengu se soustředil. Doširoka, otevřenýma očima zíral ve směru, kde museli být vetřelci. Pro všechny přítomné však jenom hleděl do zdi.

„Sál, ve kterém pracují, je jakási volná konstrukce, pane... ale vidím transmiterový oblouk! Pane, to je akonský transmiter! Docela určitě. Stojí v levém zadním rohu sálu a je zakryt masivní stěnou!"

„Vidíte nějakou možnost, jak by se tam mohl schovat některý z našich teleporterů?"

„Je tam víc možností. Nejlepší asi za nouzovým konvertorem. Ten přístroj aspoň tak vypadá... "

S Rhodanem byli ve výpravě teleporteři Ras Čubaj a Gucky. Malý myšob se na Rhodana mačkal, aby na sebe upozornil, že chce

jít do akce. Ale Perry se už rozhodl.

Obrátil se na vysokého, vytrénovaného Afričana: „Čubaji, skočíte vy, ale teprve až budeme ve strojovně. Sengu, vy nadále pozorujte vetřelce. Marshalle, vašimi zbývajícími muži můžete disponovat. Profesore, vy se svou skupinou zůstanete vzadu, ale na dosah. Jasné?"

„A co já?" zapištěl myšob.

„Copak tvým šéfem není Marshall?" zeptal se Rhodan a podíval se tak přísně, že se myšob už neodvažoval nic říct.

Opustili velín jediným východem, který tam byl. Pro Perryho Rhodana a jeho muže bylo příznačné, že si vzali do rukou pouze paralyzátory, zatímco smrtící dezintegrátory a paprskomety měli schované v pouzdrech. Pouze Rhodan s Atlanem měli ve druhé ruce raději ještě i impulzní zbraň.

Těsně za Rhodanem a Arkonidanem šli Wuriu Sengu a Čubaj. Gucky se držel při Marshallovi, který se marně snažil zachytit myšlenkové impulzy vetřelců.

Vypadá to špatně, Johne, konstatoval myšob. Nemám ani jednu myšlenku těch cizinců.

Já také ne, prcku, odpověděl telepatickou cestou Marshall.

Možná, že by mi pomohla telekineze, Johne. Ale jednu věc nechápu: jak prošli tím ochranným štítem? Copak jsou schopnější než my?

Vypadá to tak, Gucky.

Telepaticky vedený hovor skončil. Chodba, po které kráčeli, končila v hvězdicovité centrále.

„Pane, pořád rovně!" oznamoval Sengu. „Všechny ostatní chodby vedou k separátním oddělením. Strojovna je přímo v centru koule. "

„Jak ještě daleko, Sengu?" zeptal se Rhodan, aniž by se na mutanta podíval.

„Asi sto metrů, pane!"

Poprvé od chvíle, kdy opustili velín, se ohlásil Fellmer Lloyd. Byl to mutant, který se vyznal v myšlenkových impulzech. Nikdy nezapomněl ani na jeden. Podle obrazu impulzů poznal i osoby. Ovšem dodatečně byl schopen ještě zjistit, zda od jednotlivých pánů

myšlenkových impulzů hrozí nebezpečí, anebo jaká překvapení mohou nastat.

„Žádný příjem, pane!" oznamoval Rhodanovi.

Čím více se přibližovali k sálu strojovny, tím větší byly Rhodanovy starosti. Stále silněji ho zneklidňovalo zjištění, že vetřelci nepostavili stráže.

„Jsme pět metrů od vstupu do sálu strojovny!" oznamoval Sengu, i když to vypadalo, že chodba, po které jdou, je nekonečná.

Atlan s Rhodanem se náhle zastavili. Otočili se k Senguovi. „Kde je ten vstup, Sengu?" zeptal se Rhodan.

„Před námi, pane! Přímo před námi! Vidím ho, ale vy ho nemůžete vidět. Stavitelé tu nechali optickou pojistku. Chodba ve skutečnosti končí po pěti metrech. To, co před sebou vidíte, je projekce. "

„To jsou mi ale triky, " poznamenal Atlan a zmizel jim z očí. Po dalším kroku se zase objevil a nedotčeně pokračoval: „Je to pravda, Perry. Vstup do sálu strojovny leží o pár metrů dál. Velký portál je napůl dokořán. Viděl jsem tam těch osm cizinců. "

Perry Rhodan se otočil ke svým mužům: „Do akce!" přikázal krátce. „Profesore, vy se svými lidmi zůstanete nablízku, nejlépe před touhle optickou zábranou. Nezapomínejte zapnout minikomy, ale na frekvencích IRONDUKE! Počkejte tady, pánové!"

Potom se svými mutanty prošel optickou zábranou.

„Tady je ten portál, " řekl Atlan a ustoupil o krok, aby Rhodanovi udělal místo.

Perry spatřil strojovnu. Jeho pozornost lákal rozzářený transmiterový oblouk. Prozrazoval Rhodanovi, že sem pronikli Akonané, ale bylo pro něj záhadou, jak se jim mohlo podařit překonat energetický ochranný štít A-1.

Rhodanův pohled sklouzl od transmiteru k osmi mužům. Cizinci pracovali se zcela cizokrajně vyhlížejícími přístroji. Perry Rhodan se náhle zarazil. Měl pocit, že se dívá skrz slabě irizující stěnu.

Ustoupil o krok. „Viděls tu energetickou stěnu, Atlane?"

„Myslíš ochranný štít A-1?"

„Ne! Tohle je něco jiného. Sengu, co vidíte?"

Wuriu se soustředil. Pak se zeptal: „Smím se do sálu podívat

normálně, pane?"

„Pojďte, Sengu. "

Wuriu Sengu opatrně prostrčil hlavu optickou clonou. John Marshall četl jeho myšlenky.

Kulovitý energetický štít - čas - čas - co je to? Svítí to v barvách duhy. Ale agregát energetického štítu tady nemáme. Co mám pořád s tím časem? Časové pole? Časoměnič? Co řeknu šéfovi?

Copak očima nevidím totéž, co svými parasmysly? Mně z toho přeskočí! To přece není možné!

Ve stejný okamžik ucítil na rameni ruku. Tento dotek mu pomohl uvolnit se ze soustředění. Pak se otočil k Rhodanovi, kterému Marshall šeptal jeho zjištění. A ke svému překvapení slyšel Rhodana říkat: „Sengu, myslím si, že jste viděl správně. Ras Čubaj se tam nyní pokusí teleportovat. "

Pro vysokého štíhlého teleportera znamenala Rhodanova slova totéž co rozkaz.

Ras Čubaj se soustředil, způsobil všude kolem sebe mihotání vzduchu a zmizel, aby se ve stejný okamžik vrátil a materializoval na kolenou, s tváří staženou bolestí. Zasténal: „Pane, ochranný štít má asi časovou strukturu!"

„Išibaši, zkuste to vy!" přikázal Rhodan.

Kitaj Išibaši přikývl. Ve stejný okamžik mobilizoval své neuvěřitelně silné sugestivní síly a vyslal je proti osmi vetřelcům, kteří dál nerušené pracovali pod ochranou časopolové koule.

Japonec se po několik vteřin snažil Akonany hypnotizovat, pak se obrátil k Rhodanovi a oznámil: „Pane, nedostanu se skrz. Ochranný štít není energetickou stěnou. Má cosi časově charakteristického, ale je to jiné časové pole než to, které tenkrát na Arkonu III zmobilizovalo flotilu duchů Metzata III. z patnáctitisícileté minulosti... "

Atlan tiše zaúpěl. Rhodan pokrčil rameny. Řekl: „Nyní chápu, jakou cestou sem mohla být umístěna transmiterová stanice A-l. Co se týče výzkumu podstaty času, jsou Akonané mnohem dál než my.

Není divu, že Regent volal o pomoc. Protože proti proměnám času je bezmocný. Ale jsou tu jisté technické záležitosti, které bychom mohli využít. Nedivil bych se totiž, kdyby ten jejich

transmiter nebyl připojen k některému ze zdejších agregátů. Sengu, zkontrolujte to!"

Zatímco mutant aktivoval svůj pozorovatelský smysl, Atlan zašeptal příteli do ucha: „Neztrácíme nějak moc času, Rhodane? Už tě napadlo, že Akonané támhle vepředu možná zabudovávají nějakou bombu?"

„Tuhle úvahu jsem zavrhl, Atlane. Máme co dělat s Akonany a ne s fanatickými, přihlouplými Arkonidany. Obávám se však, že chtějí něco změnit na bezpečnostní pojistce A-l. "

„Pane, " ozval se Sengu, „nenašel jsem žádný konkrétní přístroj, který by je zásoboval energií, ale je jich tu hodně a nevylučuji tu možnost. "

„Zvláštní..., " poznamenal Rhodan.

„Nevím, co jsi teď zjistil, Perry, " podotkl Atlan.

„Jenom Sengu je schopen pomocí svých parapsychických sil proniknout ochranným štítem Akonanů, všichni ostatní mutanti zklamali. To mě nutí k zamyšlení. Také jsme všichni zapomněli, že ta jejich transmiterová stanice pracuje. To by možná mohl být důkaz, že se ochranné pole podobá tomu, čím Akonané chránili svou Modrou soustavu. S pomocí lineárního pohonu bychom se k těm osmi mohli dostat, bohužel to však je technicky nemožné. Panebože... Marshalle, jděte k vědcům. Potřebuji specialistu na hyperfyziku! Proč na to ještě nikdo nepřišel? Musíme se přece pokusit rozpoznat transmiterovou frekvenci!"

John Marshall už zmizel v optické zábraně, aby informoval čekající specialisty.

„Perry, já ale myslím, že Regent by tenhle úkol vyřešil rychleji a lépe než ti vědci!"

V tu chvíli Regent dokázal, že neustále naslouchá, protože okamžitě řekl: „Vysílací frekvence transmiteru bude oznámena za minutu standardního času. Konec. "

„Allane, já bych se nyní pokusil o jistý experiment. Rád bych zjistil, jestli nás ti Akonané vidí stejně dobře jako my je. "

„A jak to chceš provést?" zeptal se Atlan.

„Tímhle, " řekl Rhodan a ukázal mu impulzní paprskomet.

* * *

Joe Luklein pozoroval bungalov na okraji Gilkaru už něco přes tři hodiny, přestože se ani na terase ani před domem nikdo neukazoval. Bungalov působil dojmem opuštěnosti. Ovšem na tyhle vnější znaky Joe už dávno nedal.

Když toho dne v poledne seděl ve stínu před lokálem, viděl kluzák, který se vznesl a odletěl směrem k Renlu.

Spokojeně vyčkával, až nastane večer.

Byl dobře schován v křoví. Myslel na Antie, kteří se možná pohybovali v Hogově okolí, když zaslechl tiché kroky.

Instinktivně sáhl po paralyzátoru a otočil se. Skrz větvičky houští spatřil muže, který se opatrně blížil k bungalovu.

Světlo dne už zesláblo, takže Joe neznámého muže zprvu nepoznal. Pak už ale věděl, s kým má tu čest. Byl to onen slavný lékař Loun Tatanoon.

Kdosi mu zevnitř otevřel a lékař rychle zmizel v domě.

Luklein věděl, co je trpělivost. Cekal dál. Nad Trump se zvolna snášela noc. Ještě dvakrát odeslal svým minikomem dohodnuté signály. Představovaly jediné spojení s jeho nadřízenými. Kdyby přestal signály vysílat, okamžitě by se za ním vydala záchranná skupina. Ovšem zkušenost říkala, že taková záchrana už většinou nedorazila včas.

Právě se chtěl trochu líp uvelebit, protože mu dřevěněly nohy, když zaslechl zasyčení impulzního pohonu. Tento zvuk sílil. Joe soustředěně naslouchal a zjišťoval, že přímo nad ním se vznáší kluzák, který pak sklouzl na kovoplastikovou přistávací plochu a měkce dosedl.

Nikoho neviděl. Posádka byla chráněna temnotou. Ani v kajutě si nesvítila.

Joe slyšel tři mužské hlasy. Kroky těch mužů se blížily k bungalovu. Pak se otevřely a zavřely dveře a znovu nastalo ticho.

Joe Luklein si uvědomil, že má co dělat s přesilou. Tenhle úkol se mu zdál být čím dál nebezpečnější. Ale rychle eliminoval všecky city a zapojil logiku.

Tiše opustil úkryt.

Vedle křoví se ještě jednou rozhlédl na všechny strany. Pak se jako stín mihl přes pěstěný trávník a s jistotou náměsíčníka se vyhnul

všem překážkám. Za okamžik stál u stěny bungalovu.

Přiložil k ní speciální swoonský mikrofon a naslouchal.

Zřetelně slyšel hlasy.

A slyšel své jméno. Od chvíle, co opustil lokál, po něm v Gilakru pátrali. A zaslechl také jméno, které moc dobře znal: jméno důstojníka, šéfa marketingu jeho loděnic!

Takže ten pracoval pro obě strany! Jako spojka pro Sluneční rozvědku, ale také pro Thekusovu skupinu.

Znovu uslyšel své jméno a zřetelně rozuměl: „Luklein zachytil pozemskou hudbu a krátce nato beze stopy zmizel. Skokan, který v zahradě restaurace vylil na Tatanoona kávu, musí být Luklein! Ale kde je?

Přece se nepropadl do země?"

Jiný hlas zdůrazňoval: „Naše infrazabezpečení je v provozu, nikde nablízku nemůže být... "

„Hlupáku!" okřikl ho třetí hlas. „Copak neznáš Pozemšťany? Jsou nebezpečnější než araská epidemie! Kde je Drakont, Ezruk a Pintt?"

„Čekají venku, Hogo!" zaslechl Joe Luklein.

„Přiveď je dovnitř. A vy zůstanete tady. Nemám chuť říkat Carbáovi všecko dvakrát. Ať přijdou všichni! Všichni bez výjimky!"

To byl znovu Hogův hlas.

A někdo zaprotestoval: „Hogo, přece nemůžeme stáhnout všechny stráže. "

„Ale můžeme!" energicky opáčil Hoga. „Onen Pozemšťan se nám tady nezjeví během deseti minut. Hlídá Gisfe u kluzáku nebo ne?"

V tu chvíli sebou Luklein trhl.

Kluzák byl střežen! Stál ani ne třicet metrů od něj!

I přes složitost situace se Joe mezitím už rozhodl. Přiměl ho k tomu Hogův rozkaz, že chce mít všechny obyvatele bungalovu v jedné místnosti.

Bleskurychle schoval odposlouchávací zařízení a proměnil se v nehlučný stín. Rozhodl se, že do budovy pronikne hlavními dveřmi, protože ty bývají obvykle nejméně zabezpečené.

Když už stál před nimi, uslyšel v domě dunivé kroky. Do přízemí

sestupovali dva muži. Pravděpodobně patřili ke strážím, které hlídaly na střeše.

Joe opatrně měřil energii dveřní zábrany a zjistil, že jde o zámek typu 3C, který pracoval na bázi magnetu. Joe zaměřil nejjistější místo, tasil termopaprskomet a vypálil krátkou dávku.

V zámku to tiše cvaklo a okraje se rozzářily. Pokud strážný kluzáku nespal, musel to vidět.

Ale Joe měl štěstí.

Zdálo se, že pilot opravdu spí.

Vklouzl za dveře a ani nedýchal. Z místnosti vlevo uslyšel Hogův hlas. Arkonidan hovořil o planetě Nula, na které se má nacházet Carbáův hlavní stan.

Joe Luklein si připomněl svůj úkol. Měl se pokusit zajmout Hogu a zmocnit se ho, aniž by mu přivodil zranění.

Vtom se po jeho pravici ozvaly těžké kroky. Joe strnul. Podle všeho nebyli v domě jenom lidé, ale i roboti. Jeden z nich ho nyní patrně zaměřil.

Joe rychle zapnul deflektor. Stal se opticky neviditelným, nicméně o to lépe mohl být energeticky zaměřen.

Robotova aktivita vyvolala pozornost i mezi Arkonidany.

Rozletěly se nějaké dveře. Do haly vpadlo světlo. Vyhrnuli se Arkonidané, ale i Antiové, jak Joe zjišťoval.

Na druhé straně se otevřely další dveře. Stál v nich robot a díval se na neviditelného Joea.

Rozkazy, výkřiky, hlasité otázky a pobíhající muži. Tři z nich se dostali mezi Joea a robota a tím robotovi znemožnili další energetické zaměření.

Jeden Arkonidan objevil propálený zámek.

Další Arkonidan narazil na Joeovo deflektorové pole a byl odmrštěn. Tři Antiové okamžitě poznali, co se stalo. Tasili smrtící zbraně a zahájili palbu.

Stříleli však mimo, protože Joe okamžitě změnil stanoviště.

Pak se za ním otevřely další dveře a dovnitř se vřítil pilot kluzáku.

Joe málem vykřikl, když zjistil, že má u pasu malou bombu.

„Ven!" zařval Hoga. „Robot tě neidentifikuje!"

Ale varování přišlo příliš pozdě.

Robot vystřelil na pilota ze dvou smrtících paprskových zbraní. Z žáru termobomby, která byla zasažena, už pilot nic necítil.

Když pak do noci nad městečkem Gilkar vyšlehly plameny a ozvala se detonace, stálo tam o bungalov méně. Proměnil se v plynové mračno a nezanechal vůbec žádné stopy, které by objasnily příčiny katastrofy.

V personálním oddělení Sluneční rozvědky udělali za jménem Joea Lukleina křížek.

* * *

Impulzní paprsek z Rhodanovy ruční zbraně se rozplizl o kulovitý ochranný štít, pod jehož ochranou pracovalo osm arkonských mužů. Nyní však zvedli hlavy a poplašeně se podívali k pootevřenému portálu.

„Moc riskuješ!" sykl Atlan, ale Rhodan jen zavrtěl hlavou.

Akonané překvapeně zírali. Ale jejich úžas se brzy proměnil ve škodolibé úšklebky. Opět se věnovali své práci a Pozemšťanů si už nevšímali. Nikdo z nich se ani nepokusil sáhnout po zbrani a opětovat palbu.

Pro Perryho Rhodana to byl další důkaz, že se Akonané za časovým štítem cítí naprosto bezpečně. Obrátil se ke svým druhům. „Pánové, obvyklou cestou k cíli nedojdeme. Musíme se zcela přeorientovat na akonskou techniku. Doufám, že... "

Regent mu skočil do řeči. Oznámil vysílací frekvence akonského transmiteru a zároveň dodal, že je zapnut na příjem.

„Mohou mí teleporteři skočit na IRONDUKE?" zeptal se ho Rhodan.

„Kolik času je k tomu zapotřebí?" zeptal se obří počítač.

„Deset minut standardního času, Koordinátore, " odvětil Rhodan.

„Čas plyne, Rhodane. Ochranné štíty jsou vypnuty. Konec!"

* * *

Když se Rhodanovo komando zjevilo ve velínu IRONDUKE, posádka křižníku byla zaskočena. Muži si mysleli, že se akce nepodařila. Rhodanovy rozkazy situaci nikterak neobjasňovaly. Ras a Gucky dostali za úkol přinést osm bojových obleků. „Tvůj také, Gucky!" oznamoval Rhodan.

Pak sáhl po interkomu: „Transmiterové stanici! Tady šéf! Transmiter nastavit na následující frekvence, ale třikrát zkontrolovat. Hodnoty posílám... "

Pak se otočil na Atlana. Gucky s Rasem přinesli obleky. Muži si je začali navlékat.

„Prosím, spoj se s Regentem, Atlane. Kdyby hlásil stav ohrožení, dej mu naše frekvence. Poplach všem křižníkům na Arkonu III. Buďte připraveni na okamžitý start. Nějaký dotaz, Atlane?"

„Žádný, šéfe!" pobaveně opáčil Atlan.

Rhodan však neměl náladu na žerty. Obrátil se k teleporterům a požádal je o přenos k palubnímu transmiteru.

Normální posádka velínu ještě pořád neměla tušení, oč vlastně jde. Kdyby jim Rhodan vysvětlil, co hodlá riskovat, nevyšli by z úžasu.

* * *

Jakmile opustili transmiter na opačné, neznámé straně, zaslechli výkřik a spatřili stín, který se před nimi mihl.

Gucky byl ve svém živlu. Jeho parasmysly hmátly po prchajícím muži.

Opět se ozval výkřik. Stín se do transmiterového sálu vrátil otevřenými dveřmi. Za ním následoval sametově hnědý muž, mával rukama i nohama a volal akonsky o pomoc. Nedokázal prostě pochopit, proč se vznáší jako balón.

Když ho Gucky opatrně sundal na podlahu, muž zůstal bez hnutí stát a zíral na cizince.

„Pane, " hlásil telepat John Marshall, „nemám možnost číst jeho myšlenky, ale ten muž byl přesvědčen, že si s námi posádka poradí. "

„Já tušil, že jsme se octli na vesmírné lodi. Lloyde, kde je spojová centrála?"

Zaměřovači mutant pátral po myšlenkových impulzech, ale neobjevil žádné nebezpečné. „Žádné nebezpečí, pane. Spojová centrála je támhle!" ukázal na chodbu.

Pozorovatel Sengu dodal: „Pane, jedná se o loď akonského typu. Energetické komando. Průměr padesát metrů, zploštělý kulovitý tvar."

Rhodan se obrátil na své čtyři vědce. „Počkejte tu na nás. Nic

neriskujte, ale okamžitě použijte paralyzátory, pokud by se ukázal nějaký člen posádky. "

Rhodan a jeho muži vykročili k velínu.

* * *

Asi metr před Rhodanem vyvstala najednou ve stěně ošklivá propálená díra. Výstřel z dezintegrátoru ho minul jen o vlásek.. V helmové vysílačce slyšel klít Fellmera Lloyda. Bojoval proti třem Akonanům, kteří se u něj náhle zjevili.

„Pozor, světelná bomba!" zděšeně vykřikl John Marshall. Byli oslněni nikoliv smrtící, ale přesto nebezpečnou bombou!

Gucky právě rematerializoval, když Marshall vykřikl své varování. Viděl kulovitou bombu jak se na ně snáší. Nedbal toho, že při rematerializaci narazil zády do stěny, napjal telekinetické síly, popadl bombu, a odmrštil ji zpátky. Tím však nebezpečí nebylo ještě zdaleka zažehnáno.

Gucky znovu riskoval život.

Skočil za bombou. Chytil ji a teleportoval s ní do volného vesmírného prostoru. Tam ji pustil a teleportoval zpátky.

To je konec! zachytil zoufalé myšlenky Fellmera Lloyda. A Gucky znovu zakročil doslova na poslední chvíli. Telekineticky sevřel termozbraň, ze které chtěl jeden z Akonanů vystřelit proti Lloydovi, a odmrštil ji.

Pak se ponořil do Rhodanových myšlenek, i když to bylo zakázané. S úlevou si oddechl, když v nich zjistil, že byl zneškodněn poslední Akonan.

Otevřel helmu a cupital za šéfem.

„Tak jsme to zase jednou zvládli, Perry!" zakřenil se.

Ale ozval se Wuriu Sengu a oznámil, že paralytický šok Fellmera Lloyda odezní zhruba za dvě hodiny.

„Postarejte se o něho, Wuriu, " nařídil Rhodan. „Johne, já si myslím, že nyní můžeme naše vědce vysvobodit z nejistoty. Ať si prohlédnou transmiter a najdou vysílací frekvenci k Regentovi. V žádném případě se stanice v Regentovi nesmí přepnout z příjmu na vysílání! Zdůrazněte jim to!"

John Marshall se otočil a šel.

Nastala chvíle klidu.

Ale neměla dlouhé trvání.

John Marshall se telepaticky ozval.

Připojení transmiteru v A-1 už nefunguje!

Ale fáze k IRONDUKE ještě ano?

Jistě!

Díky. Konec.

O deset minut později se události řítily obrovským tempem, protože byl vyslechnut jeden z akonských pilotů, sotva se probral z omráčení. Podle něj nebyla posádka této lodi informována o plánech Akonanů s Regentem a jeho bezpečnostní pojistkou.

„Zpátky na IRONDUKE!" přikázal Rhodan a starostlivě dodal: „Doufejme, že Akonané nyní konečně pochopí, že se octli v pasti! Doufejme, že to pochopí... "

* * *

Prostřednictvím transmiteru se vrátili zpět na IRONDUKE. Na akonském křižníku se zdrželi asi hodinu. Z transmiterového sálu vlajkové lodi se Rhodan nechal od Guckyho teleportovat do velínu.

Zatímco si svlékal bojový oblek, Atlan mu podával hlášení. Nic zvláštního se nestalo. Žato Rhodan měl zajímavé podrobnosti. Kromě jiného oznámil galaktickou pozici padesátimetrové akonské lodi a dal jednomu ze svých křižníku rozkaz loď zajmout.

„A teď spojení s Regentem!"

Spojení bylo navázáno, ale Regent mlčel.

Rhodan ho opakovaně vyzýval, ale počítačový mozek Arkonu se nadále zahaloval do mlčení.

Více než tucet důstojníků pak sledovalo, jak ve Rhodanovi narůstá vztek. Přistoupil k monitoru a zvýšil hlas: „Koordinátore, požaduji přístup k A-1! Měl bys vědět, že se tam dostanu i bez tvého svolení, a to stejnou cestou jako Akonané!"

„Přístup povolen. Kolik osob, Rhodane?" konečně zazněl Regentův umělý hlas.

„Čtyři muži!"

„Povoleno. Ochranný štít bude pět minut dezaktivován. Konec!"

Zatímco monitor pohasínal, Atlan řekl: „Určitě se s ním něco stalo. Dvakrát odmítl odpověď. To je novinka. Regentovo chování hrubě odporuje jeho předchozímu volání o pomoc. Perry, nebude

nebezpečné vstupovat do A-1?"

Rhodan se podíval na hodinky. „Arkonidané, pět minut rychle uplyne. Nyní bohužel nemám čas, abych přemýšlel o Regentově chování. Zní to lehkomyslně. Možná, že taky trochu lehkomyslný jsem. Ale ve hře je příliš mnoho. Tvé velké Impérium! Musím riskovat, abych zachránil, co se dá. Uvidíme se později, příteli... Gucky?"

„Jo?"

„Okamžitě potřebuji přístroj na světelné písmo. Sežeň mi ho. "

Guckymu pak přece jen chvíli trvalo, než našel požadovaný přístroj. Nikdo totiž pořádně nevěděl, co Rhodan chce. Pak jej ale Gucky přinesl.

„Marshalle, Čubaji, vy jdete do akce se mnou. Čubaji, teleportujte Marshalla. Gucky přenese mě. Máme ještě dvě minuty a osmnáct vteřin. Připravte se k teleportaci!"

* * *

Vynořili se před optickou zábranou. Prošli ji, minuli portál a teprve pak se zastavili. Rhodan vydal první příkazy. John Marshall a Ras Čubaj jim měli krýt záda.

„Pojď!" vyzval Guckyho, který před sebou nesl přístroj na svítící písmo. Myšob se nerad namáhal. Těžké předměty nosil zásadně jen telekineticky.

Zahleděli se před sebe.

Těch osm Akonanů jako by zachvátil amok. Ničili přístroje, které si přinesli do A-l! Samotného A-1 se však netkli.

Rhodanovi spadl kámen ze srdce. Měl největší obavu, aby nepoškodili nebo nezničili bezpečnostní pojistku.

„Šéfe, mám?" zeptal se Gucky.

„Ano! Napiš Akonanům, že mají lhůtu deseti minut. Pokud se do té doby vzdají a zruší energetickou zábranu, během měsíce se budou moci vrátit na Sphinx. "

Myšob hned zaprotestoval.

„To snad ne! Ty je necháš jít?"

„Já dodržím slovo. Tak už jim to napiš!"

Gucky se pustil do práce. Přístroj zazářil, světlo se opřelo do protější stěny a pak se v něm objevila akonská slova. Jakmile se

zablesklo, Akonané přerušili práci a zahleděli se na stěnu. Četli slovo za slovem.

„Gucky, informuj je také, že křižník jejich energetického komanda visí bez hnutí ve vesmíru a že ho během několika minut naloží na palubu křižník Pozemšťanů. "

Gucky psal.

A vtom se Akonan s hodnostními označeními na rukávě, patrně šéf skupiny, otočil k nim a položil dlaně na hlavu. To znamenalo, že se vzdává. Ostatní zvolna následovali jeho příklad, ale jeden Akonan se přece jen uvolnil ze skupinky a vystřelil na jeden z dosud nezničených agregátů.

„To je proti dohodě!" zvolal Gucky, ale hned nato další Akonan řekl: „Jdeme!"

Ale neudělali ani krok a ze stěn místnosti vyšlehly oslňující paprsky.

Automatická děla počítačového Regenta zahájila palbu. Osm Akonanů zahynulo ve zlomku vteřiny.

Mamutí počítač nekompromisně udeřil. Atlana s Rhodanem obelhal, když tvrdil, že v A-l nejsou zbraně.

„Velký Koordinátore!" vykřikl Perry Rhodan, „jménem Imperátora Gonozala VIII. jsem Akonanům slíbil, že... "

Lhostejný hlas počítače ho přerušil: „Imperátor Gonozal VIII. nemá co slibovat, jde-li o základní naprogramování!"

„Velký Koordinátore, proč jsi mi říkal, že v A-1 nejsou zbraně?"

„Byla dána nesprávná odpověď, protože to naprogramování tak požadovalo. Pozemšťané jsou vyzváni, aby neprodleně opustili Velkého Koordinátora. Jejich přítomnost není žádoucí. Zákon číslo osmnáct vstupuje znovu v platnost!"

„A co když Akonané do A-1 zabudovali nějakou bombu?" namítl Rhodan.

Regent ihned odpověděl: „Pozemšťané dostávají k dispozici dvě hodiny času, aby v A-1 pátrali po bombě a cizích přístrojích. Transportní cesta: teleportace! Po uplynutí lhůty vstupuje v platnost zákon číslo osmnáct. Konec!"

* * *

Krátce před uplynutím dvouhodinové lhůty se skupinka čtyř

vrátila na palubu IRONDUKE. Rhodanovi vědci se ihned pustili do studia přinesených nepoškozených akonských přístrojů.

Atlan nadával a opakovaně tvrdil, že Regentovi nejspíš přeskočilo.

„Atlane, to je jenom další důkaz, že Akonané v A-1 něco vyvedli, " zamyšleně opáčil Perry Rhodan.

Arkonidan vypěnil: „A-1 není jen tak nějaká centrála! Na bezpečnostní pojistce se nedá hned tak něco změnit! Kdo by s ní manipuloval, může ji zničit, poškodit, ale nikdy ji nepředělá!"

Rhodan skepticky namítl: „Doufejme, že máš pravdu, admirále. Doufejme! A doufejme, že nepodceňuješ Akonany... "

Ale pak se jim v interkomu ozval Regent a rozkazoval:

„Všechny lodě pozemské flotily mají osm hodin na opuštění celé oblasti vlivu Velkého Impéria. V opačném případě zahájí Velký Koordinátor realizaci odpovídajících opatření proti Sluneční soustavě. "

Imperátor Gonozal VIII. se jedním skokem octl na nohou: „Jako právoplatný Imperátor Velkého Impéria protestuji... "

Ale Regent vypnul spojení. Rozkazy Imperátora Gonozala VIII. prostě ignoroval.

Arkonidan byl blízko zoufalství. „To je konec, " řekl o pár minut později Rhodanovi v jeho soukromé kajutě, kam se odebrali. „Regent je proti mně! Jak proti němu obstojím, Perry? Jak proti němu můžu bojovat?"

Rhodan se slabě usmál.

„Atlane, přítelem člověka je čas, a já pevně věřím, že je i tvým přítelem. "

„Věříš, věříš..., " pokyvoval hlavou Atlan, ale jeho hlas zněl rezignovaně.

Rhodan mlčel. Z vlastní zkušenosti věděl, co dokáže deprese. Ale znal Arkonidana Atlana a byl si jist, že i jemu pomůže čas...